

Danskernes Historie Online

Danske Slægtsforskeres Bibliotek

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt vores arbejde – Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

Slægtsforskernes Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

10

1979

DEN JYSKE
DRÆTSSKOLE
VEJLE

DANMARKS
PÆDAGOGISKE
BIBLIOTEK

Udgivet af Den jyske Idrætsskole og elevforeningen.

*I redaktionen: Mogens Rieks, Carsten Rasmussen, Henning Rasmussen,
Gunnar Jensen og Bjarne Hauger.*

Ansvarshavende: Bjarne Hauger.

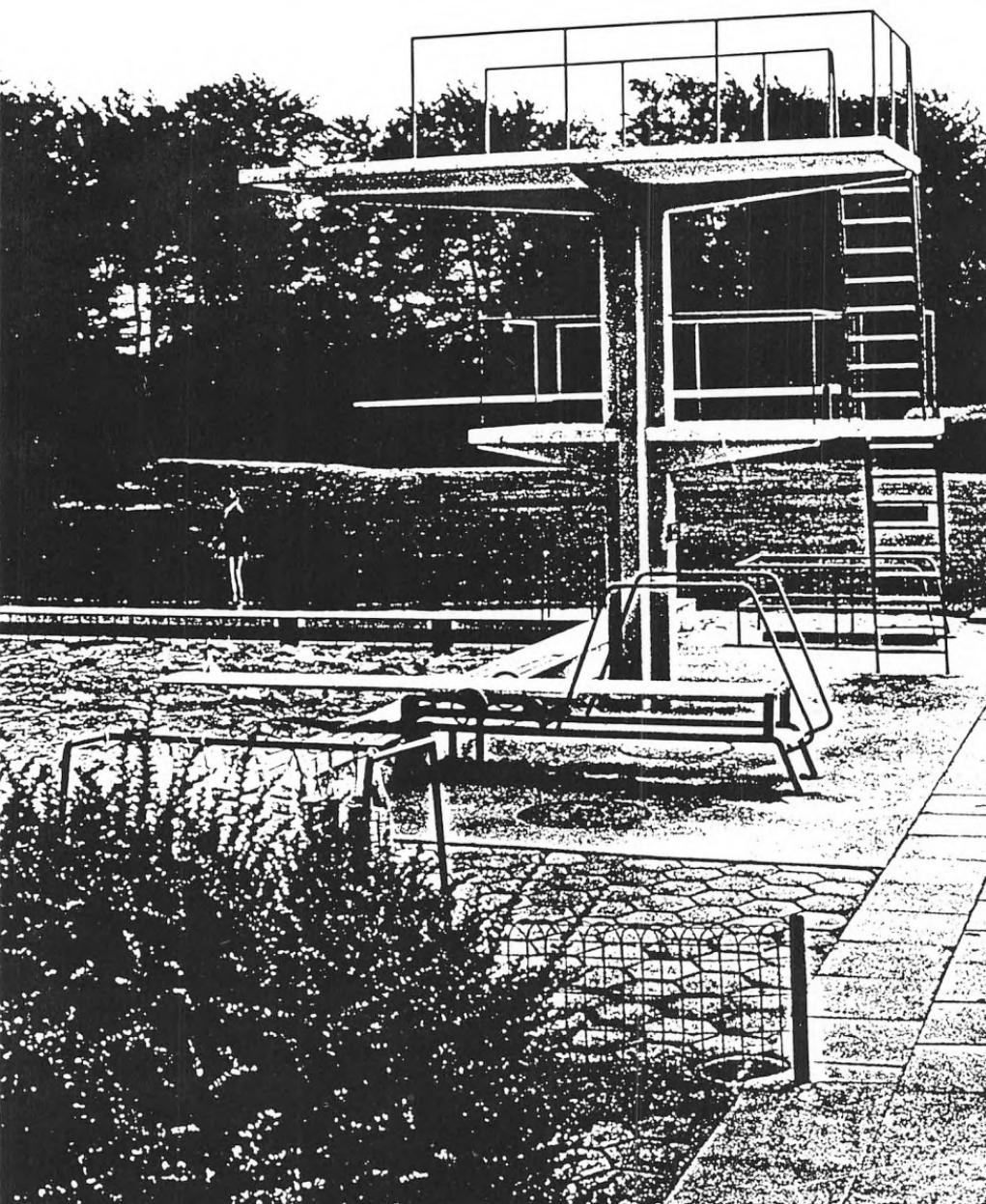
*Meninger, som fremføres i de enkelte artikler, behøver nødvendigvis ikke at
dække skolens synspunkter.*

Tryk: VAF-TRYK, Vejle

1979

Indhold

	Side
Bjarne Hauger: 1978/79	5
Den jyske Idrætsskoles repræsentantskab og FU	23
Temaindledning: Integration	25
Integration - hvorfor?	26
Alternativt børnestævne	33
Carsten Rasmussen: Integration i den individuelle idræt	40
Nils Kr. Haabesland: Felles undervisning i kroppsöving	48
Ingelise Christiansen: Integration af handicappede i folkeskolen	54
Inger Engberg: Kvindernes placering i idrætsleder- funktionen	58
Ole Nedergård: Fag- og kønsintegration på DJI	60
Inge Price Jensen: Handicap-idræt på DJI	65
Jørn Richter: Der blev basis for basis	69
Mogens Rieks/Jørn Richter: Studierejse til Kina	71
Bjarne Hauger/Knud Thomassen: Kursusvirksomheden - kursuskalender	83
Henning Rasmussen: Elevforeningen og dens medlemmer	88
Elevforeningens bestyrelse	92
Elevmøde og jubilæumssammenkomst 1980	93
Vinterelever 1978/79	94
Den jyske Idrætsskoles medarbejdere	97
Kursus- og mødetilbud på Den jyske Idrætsskole 1980	98

1978/79

Oktober og november er strenge måneder at komme igennem. Dagenes bliver kortere, det går mod den mørke tid af året, og uden undtagelse er det de måneder, hvor der på en skole som vor, er flest ting at tage vare på. De nye elever er ved at falde til og skal til at deltage i udvalgsarbejde og i tilrettelæggelse af kommende begivenheder. Store og små arrangementer skal løbe af stabelen og planlægning for kortere og længere perioder skal finde sted. Kort sagt, der er nok at se til - tiden går ikke, den flyver af sted

Og så er der det med årsskriftet..... Det skal ud inden en bestemt dato, og selv om arbejdet med dets tilrettelæggelse har stået på i flere måneder, er tiden nu ved at være knap. Tankerne snurrer, emnerne, der skal omtales, flyver hid og did. Hvordan får man dem alle samlet? Det er lykkedes før, men hvordan skal tingene omtales med et andet ordvalg for at bære præg af fornyelse og variation? Er det ikke gentagelser af gamle kendte ting, som hvert år skal rangeres ind i passende kronologiske båse under overskriften: »Således passeret i 1978/79.....«?

Joh, det er det nok for nogle, men i kraft af, at det altid er andre mennesker, der har været med til begivenhederne - både ved deres tilrettelæggelse og gennemførelse - så får de en anden karakter, de får et nyt skær og bliver besmykket med den genkendelsens glæde, som vi alle holder af at opleve.

Når dertil kommer, at den efterfølgende omtale af begivenhederne på skolen også skal tjene som beretning om dette år for vort repræsentantskab, som allerede har fået oplyst en del af det passerede, så er det for den skrivende dobbelt svært helt at kunne undgå kedsommelige gentagelser. Skulle sådanne forekomme, er det altid muligt at springe dem over.

Vinterskolen 1978/79.

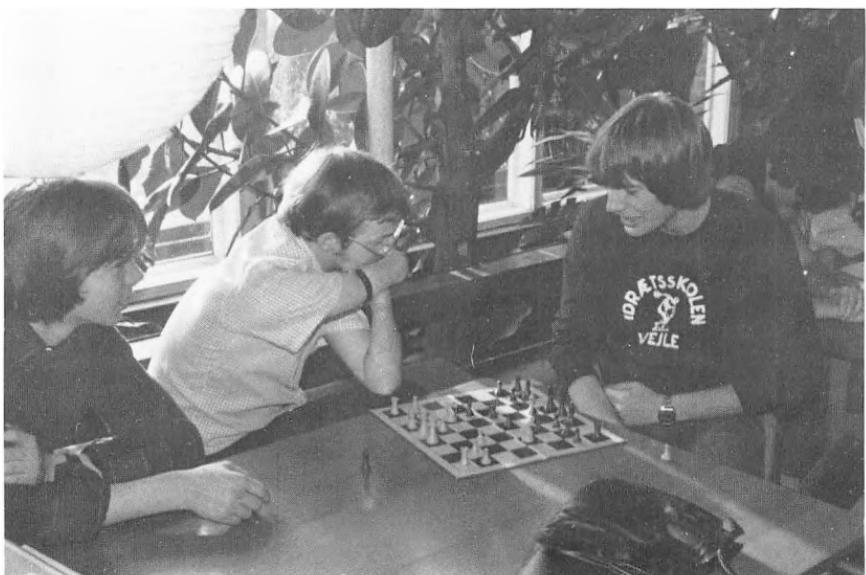
Selv om hovedparten af begivenheder og arrangementer, undervisningsoplæg, timefordeling o.m.a. i alle store linier var mage til de

foregående skoler, så følte man allerede før eleverne ankom, at det ville blive en bemærkelsesværdig skole. Mange afbud i de sidste måneder og udmeldelser allerede efter 14 dages forløb gav antagelsen om det bemærkelsesværdige næring, og det kom heller ikke til at slå fejl. Ialt 8 elever rejste fra os under skoleforløbet af årsager, som spændte lige fra hjemve og sygdom til tilpasningsvanskeligheder og skoletræthed, noget vi aldrig har oplevet før.

En prisværdig opfindsomhed ved week-end- og onsdagsarrangementer, et efterkommet ønske om elevrepræsentanters deltagelse i lærerrådsmøderne, et medinitiativ til et underholdningstilbud »Teatercafeen« hver anden mandag og til oprettelsen af en handicapidrætsklub i Vejle, og et forslag til emnedage lige før skoleafslutningen, der var helt enestående. Joh, bemærkelsesværdig er en ganske dækkende karakteristik for denne årgang 78/79.

1. semester

100 elever - 50 af hvert køn - begyndte den 30. august. Bortset fra indførelsen af et nyt fag: basisfag (se artiklen s. 69) var retningslinierne for undervisningen de samme som året før, og de første fire måneder fulgte også det sædvanlige mønster i arrangementsmæssig henseende.

Onsdags- og weekendarrangementer blev efter den første måned overtaget af henholdsvis onsdagsudvalg og basisgrupper i samarbejde med en lærer.

I første uge af oktober afvikles Idræt/samfundsugen, hvor en række hovedemner bl.a. ledertyper, oplevelser ved idræt, idræt og samfund, idræt som middel til udvikling af mellemfolkelig forståelse, idræt og opdragelse og idræt og politik hver for sig blev behandlet med oplæg, gruppebearbejdelse, plenum og debat. Udvalget havde gjort et stort forarbejde med fremstilling af oplæg og tekster, og ugen fik et vellykket forløb.

Handicapemnedagene med den traditionelle »Svaghøredag« afholdtes over tre dage i anden uge af november. Handicappedes problemer blev belyst på forskellige måder, dels af handicappede selv og pårørende til handicappede, dels af handicapidrætsforbundets konsulent og endelig ved mødet med de handicappede gæster. Dagene blev anstrengende, men værdifulde i retning af, at mange elever blev interesserede i at beskæftige sig med handicappede medborgere.

Sidste større arrangement blev musik- og dramadagene i begyndelsen af december.

Teatergruppen »Den blå hest«'s medlemmer instruerede eleverne i grupper, hvor man arbejdede med forskellige emner. Arbejdsresultaterne blev forevist for alle den sidste eftermiddag, og om aftenen opførte teatergruppen deres eget stykke »Balders død«.

I fællestimerne var der lejlighed til at høre foredrag af bl.a. idrætslæge Jens Elers Kristensen (doping), Erh. Riis (alkoholproblemer), Erik Simonsen (Sport i Kina) og Arne Frederiksen (i konflikt med loven). Henning Rasmussen orienterede om elevforeningens arbejde og Evald Krogh fra Muskelsvindfonden gav yderligere oplysninger om handicappedes problemer.

Filmklubben havde forestilling hveranden mandag.

I december valgtes hoved- og bifag, og det gav denne fordeling: Hovedfag: Rytmisk gymnastik 18 kvinder, gymnastik spring 14 (5 kvinder, 9 mænd), atletik 6 (4 kvinder, 2 mænd), håndbold/fodbold 24 mænd og forskellige kombinationer af håndbold, fodbold, volleyball og basketball valgtes af 32 (19 kvinder og 13 mænd). Bifag: Badminton 23 (11 kvinder, 12 mænd), trim/friluftsliv 21 (7 kvinder, 14 mænd), handicapidræt 11 (9 kvinder, 2 mænd), gymnastik 13 (5 kvinder, 8

mænd), atletik 15 (6 kvinder, 9 mænd) og volleyball 10 (8 kvinder, 2 mænd). En elev ønskede ikke bifag. En uge før jul var der »klippe/klistreaften«, hvor skolen blev pyntet, og efter at »projekt rengøring« var afviklet den sidste skoledag, var vi først til julehøjtidelighed i Nørremarkskirken, hvor pastor Knud Petersen talte til os, og derefter var der julemiddag på skolen, julecabaret og fest.

2. semester

Vinterens megen sne kom til at sætte sit præg på dette semester. Den gav gode fortræningsmuligheder til Norgesrejsen, men ellers gav den et kæmpearbejde for vore praktiske folk, mange afbud til kursus og ofte vanskeligheder for eleverne ved deres hjem- og tilbagerejser i weekenderne.

Skolearbejdet blev i kraft af nye holdsammensætninger, nyt skema, nye krav til de enkelte elever og nye engagementer i udvalg m.m. i høj grad intensiveret. Hverdagene med den skemalagte undervisning vekslede med mindre og større begivenheder, som krævede koncentration og arbejdsindsats, men også gav anledning til afslapning og morskab.

I kronologisk rækkefølge omtales nogle arrangementer kort:

29. januar: Teatercafé for første gang. Lærere og elever underholdt hinanden i de nye undervisningslokaler med musik, viser, digte m.m. og skabte en hyggelig atmosfære. Tilsvarende aftener blev også afholdt i februar, marts og april.

2.-11. februar: Norgesrejse til Beitostølen. Opturen i bus startede midt om natten i forrygende snevejr og gik over Frederikshavn-Larvik og videre over Drammen og Hønefoss til Beito. Trods en anstrengende tur kom man godt i gang med skiinstruktionen - mange havde jo »smugtrænet« i Vejle - og efter få dage var de fleste »udlært«. Mens Trimfolkene var på overlevelsestur, udfoldede de øvrige sig på slalomski. Bortset fra den sidste dag var vejret godt, og den dejlige uge blev rig på oplevelser for alle.

22. februar: I samarbejde med den lokale Hjerteforening afholdtes i forbindelse med Hjerteugen et arrangement, som samlede omkring 250 mennesker, hvoraf flertallet aldrig havde været på Den jyske Idrætsskole før. Der var »åbent hus« med mulighed for at blive konditestet og få målt blodtryk, overlæge Bent L. Nielsen, Odense, talte om det nervøse hjerte, der blev vist to film »Velbekomme« og »Efter blodproppen« og endelig underholdt »De Vejle Musikanter«.

28. februar: Besøg på Gymnastikhøjskolen ved Viborg, hvor vi havde en god eftermiddag og aften. Forfatteren, Peter Seeberg, læste og fortalte først om sine værker, derefter var der fælles idrætsaktiviteter overalt i bygningerne, og efter aftensmaden var der underholding, sang og folkedans. Alt forløb i en varm, hjertelig og afslappet stemning.

2. marts: Indvielsesfest af undervisningsfløjen. Udvalget havde stablet et omfattende program på benene: middag med taler og sange, folkedans og gymnastikopvisning i idrætshallen, indvielse- opførelse af »Operaen: Svanhilde og Junker Per« i gallaopsætning med lærerne i hovedrollerne, og aftenen sluttede med bal.

10. marts: Gymnastikopvisning ved amtsstævnet i Vingsted af hovedfagsholdet i rytmisk gymnastik under ledelse af Alice Grønborg.

15.-18. marts: Trimgruppen på cykletur til vestkysten med Torben Holmgård og Mogens Rieks med start fra Vejle i skønt solskinsvejr, men fortsættelsen i det vestlige med snestorm og driver indebar ikke de bedste muligheder for overnatning i telt og madtillavning i det fri.

19.-21. marts: »Emnedage« med valgmulighed mellem gymnastik med Monica Beckmann, fotoarbejde med »Broen« som emne, behandling af fodboldfilm og testlederkursus. Alle fire ting blev gennemført og med godt udbytte. Resultaterne af fotoholdets arbejde hænger og pynter på væggen ved de nye lokaler. Da Monica fortrinsvis havde gymnastikinteresserede elever, blev der arbejdet meget dygtigt og koncentreret til glæde både for deltagerne og instruktøren.

25. marts: Forældredag. Over 200 gæster - voksne og børn - kom på besøg og fulgte et program, som et elev- og lærerudvalg havde lagt for dagen. Det gav lejlighed til, at man kunne overvære undervisningen i hovedfagene, komme rundt i alle kroge på skolen, deltage i folkedans og overvære en »udvidet Teatercafé«, hvor elever og lærere underholdt med musik og sang.

17.-20. april: Emnedage i bifagsregi. Atletik- og Handicapholdet var på studiebesøg i Århus, Trimholdet var på Gudenåtur, medens gymnastik-, badminton- og volleyballholdet arbejdede hjemme på skolen dog for det sidste holds vedkommende med en éndagstur til Vester Vedsted.

23.-26. april: Emnedage: I min indledning omtalte jeg holdet som bemærkelsesværdigt - det blev de sidste dage på skolen også.

Efter en del drøftelser i marts var man blevet enige om, at det emne, som alle i fællesskab skulle planlægge og gennemføre, skulle som motto have: »Idrætten skaffer penge til UNICEF«. Og så blev ellers alle gode kræfter sat ind: Eleverne blev organiserede i grupper med bestemte opgaver: afhentning af effekter overalt i byen til loppemarked i idrætshallen (Vejle kommune stillede lastbiler til rådighed), salg af UNICEF-kort, børneårs-trøjer, bøllehatte og bæ-

reposer, indøvelse af et dramatisk indslag om børn i I- og U-lande forfattet af lærere og elever, forberedelse af aktiviteter for børn fra forskellige institutioner, etablering af en café med kaffe, æbleskiver og forfriskninger og mange andre påfund.

Kl. 16.00 tirsdag eftermiddag startedes på stadion et 24 timers løb, hvor alle elever, lærere og medarbejdere kunne tage en løbetur af et kvarters varighed.

Da loppemarkedet åbnede onsdag, var der stor tilslutning af folk fra byen. Byrådsmedlem Ib From bragte en hilsen fra Vejle byråd og priste det gode initiativ, Lasse og Mathilde underholdt med musik og sang, og »klenodier« fra markedet blev solgt på auktion. »Spontant arrangement gav pote, 38.000 kr. i kassen«, skrev Vejle Amts Folkeblad i en stor overskrift og fortsatte: »306,6 km gennem regn og mørke for UNICEF«. Det blev resultat af anstrengelserne, og hvad bedre var: Alle havde haft nogle gode, anstrengende og spændende dage sammen, og det blev gjort klart for Vejles borgere, at vi også beskæftiger os med andet end at slå kraftspring og spille bold på Den jyske Idrætsskole. Efter at pengene var overdraget til UNICEF, modtog primus motor i hele foretagendet, Jørn Richter, et brev, hvori der bl.a. stod: »Vi er faktisk imponerede. Egentlig burde vi gøre et eller andet specielt for jer - kippe med flaget eller råbe hurra, det bliver så tamt på papiret - for det er initiativer som jeres, der er brug for, hvis UNICEF skal skaffe de fornødne midler til for alvor at ændre levevilkårene for børn i udviklingslandene«.

Ud over det her nævnte må også tilføjes, at fra begyndelsen af december deltog elevrepræsentanter for første gang i lærerråds-møderne, og at handicapgruppen efter initiativ af Ellen Jørgensen og Flemming Westh undersøgte mulighederne for og senere på en stiftende generalforsamling medvirkede til, at en handicapidrætsklub i Vejle og Omegn så dagens lys - HIVO kom den til at hedde. Gruppen deltog derefter i undervisningen af de handicappede i svømmehallen i Fredericia hver onsdag og på skolen hver torsdag aften.

Endelig kan nævnes, at skolen i årets løb har haft en god presse, idet alle vores større arrangementer blev godt beskrevet i artikler og billeder. Det har været en væsentlig ting i vort arbejde for at gøre skolens virke kendt i den lokale befolkning.

Besøg af Vejle byråd

Da jeg i anden anledning var til en samtale med Vejles borgmester, Karl Johan Mortensen, benyttede jeg lejligheden til at fortælle ham lidt om Den jyske Idrætsskole og dens udvikling gennem de sidste år. Samtidig spurgte jeg, om byrådets medlemmer kunne have lyst til at

besøge skolen. Denne tanke faldt i god jord, og en dejlig forårsaften den 22. maj var skolen vært ved en lille spisning, hvori ca. 30 af rådets medlemmer og embedsmænd, skolens formand og næstformand samt repræsentanter fra skolens medarbejdere deltog. Efter spisningen blev byrådet orienteret om skolens arbejde og til sidst vist rundt i vore lokaler og udendørs anlæg. Vi var glade for, at så mange travle politikere og embedsmænd ville give sig tid til dette besøg hos os.

Vejles idrætslæge Jens Elers Kristensen har i et par år haft konsultation på en af byens skoler, men efterhånden blev søgningen hos ham så stor, at det kneb med pladsen. Med tilladelse fra DIF fik Jens Elers tilbud fra skolen om at flytte ud i kursuscentret og anvende testrummet til lægeværelse to aftener om ugen. Jens Elers tog med tak imod tilbuddet og åbnede klinikken sidst i maj.

På skolen glæder vi os over et snævert samarbejde med Jens Elers, hvis ekspertise på det træningsfysiologiske område og på doping-området, vi har mulighed for at drage nytte af.

Byggeri

Undervisningsfløjen med de tre klasseværelser, som blev påbegyndt isommeren 78, blev færdig midt i februar og kunne tages i brug, da det sidste inventar og undervisningsmateriel var sat på plads. Lokalerne er gode og velindrettede og har vist sig at være særdeles egnede såvel til den daglige undervisning som til forskellige arrangementer og kursusarbejde.

Lige efter nytår tog vi fat på en længe tiltrængt restaurering af vore kontorer. Glasvæggen mellem de to gamle kontorer blev fjernet, højtaleranlægget flyttet ind på skrivestuen, loft og vægge blev malet, tæppe lagt på gulvet, og møblerne omplaceret. Resultatet blev et lyst og venligt arbejdsmiljø med god plads til de ansatte og evt. andre, der har ærinde på kontoret.

For forholdsvis små penge er Jomsborg også blevet gjort i stand med maling, gardiner og tæpper.

Det til ministeriet indsendte projekt om en tilbygning til køkkenet (fase 1) blev bevilget i februar, igangsat i august og færdig i oktober. I september blev projektets anden afdeling (fase 2) genindsendt til ministeriet. Den består af en ombygning af det bestående køkken, flytning af forskelligt inventar og en anden rumopdeling. Forhå-

bentlig vil tilladelsen blive givet, så vi kan gå i gang omkring 1. februar. Ca. 1½ måned vil ombygningen vare, og i denne tid må vi klare os med et interimistisk køkken, som skal etableres på parkeringspladsen. Vi ser med glæde hen til færdiggørelsen af dette byggeprojekt, således at køkkenpersonalet efter mange års tålmodig venten kan få en moderne og rationel arbejdsplads.

FU har på et møde i år prioriteret ønskerne på en forelagt udbygningsplan for Den jyske Idrætsskole, men forinden denne plan kan iværksættes står vi over for nogle store investeringer i form af fornyelse af en del af fyringsanlægget og det snart 40 år gamle vandværk.

Endelig skal det bemærkes, at vi efter forespørgsel hos teknisk forvaltning har opsat et forskriftsmæssigt sikkerhedshegn omkring svømmebassinet.

Ændringer i medarbejderkredsen

Sidst i maj meddelte Ellen Jørgensen mig, at hun var blevet opfordret til at søge en stilling ved Silkeborg Seminarium. Hun søgte og fik den med tiltrædelse 1. august, fra hvilken dato hun også fratrådte

sin stilling her ved skolen efter 9 års ansættelse. Sidst i juli takkede vi Ellen for hendes arbejde for Den jyske Idrætsskole ved en sammenkomst for de hjemmeværende lærere. Ellen Jørgensen har seriøst og målbevidst gennemført sin undervisning og løst de opgaver, hun er blevet pålagt eller selv har påtaget sig. Hun har taget medansvar for de mange beslutninger, vi i lærerrådet har måttet træffe, men hun har også sagt fra med klare og gode begrundelser, når vi var ved at vedtage ting, hun ikke helhjertet kunne gå ind for. Af elever og kolleger var hun højt respekteret for sin faglige dygtighed og sin medleven for skolen, og hun havde endda også overskud til at påtage sig en udadvendt virksomhed som leder og instruktør.

Til at forestå hovedparten af Ellens timer samt nogle andre fagområder har vi ansat Carsten Rasmussen. Carsten har lærereksamen og faglærer- og bifagseksamen i idræt fra Odense Universitet, har været aktiv atletikmand gennem mange år, og vi har adskillige

gange benyttet ham som timelærer til undervisning af vore elever og kursister. Carsten og hans kone Jette var elever her i 1972/73. Da Per Henriksen, pedel i kursuscentret, fik tilbuddt en anden stilling pr. 1.9., blev Finn Lodahl ansat i hans sted. Vor mangeårige medarbejder Kaj Møller fyldte 70 år den 13. juni. Til at varetage hans arbejdsmiljø - pasning af de grønne områder m.m. - ansatte vi midt i juni Hans Jørgen Jensen. Kaj Møller arbejder stadig på skolen på nedsat tid.

Oprettelsen af et samarbejdsudvalg

Gennem de sidste par år er der gjort ihærdige forsøg på at finde frem til et sæt regler for et medarbejderråd, som skulle fungere efter de intentioner, som både FU og medarbejderne havde. I foråret blev det klart, at dette ikke kunne lykkes, derfor blev tanken om oprettelsen af et samarbejdsudvalg taget op. Efter nogle forhandlinger er der nedfældet et sæt regler, hvorefter dette SU kan arbejde foreløbig til 1. januar 1980. Udvalget har seks medlemmer, 1

fra køkken/rengøringsgruppen, 1 fra teknisk/administrativt personale, 1 fra lærergruppen, økonomiaen, forretningsføreren og under- tegnede. Udvalget har allerede været samlet til en del møder, hvor forslag til budget, vedligeholdelser m.v. har været behandlet.

Studierejser

1979 blev et studierejsernes år for en del af skolens medarbejdere. Således var Ole Worm i perioden 23. maj - 4. juni på en rejse til det latinske kulturområde (Rom, Madrid og Paris), hvor han sammen med en kollega fra Odense ønskede at få indblik i de idrætsbevægelser, som eksisterer i disse områder, og at undersøge hvilken indflydelse disse lande har haft eller muligvis kunne få på idrætten i Danmark.

Næste afgang var den 28. juli, hvor 5 af skolens lærere, Lischen og Bent Lyngholm, Torben Holmgård, Jørn Richter og Mogens Rieks, sammen med 18 kolleger fra de øvrige gymnastik- og idrætshøjskoler drog af sted for at »studere den fysiske kultur i Kina«. Initiativet til turen var kommet fra Torben og Mogens, og forberedelserne har stået på i næsten 2 år.

På side 71 har Jørn og Mogens skrevet et lille causeri om turen, og ved forskellige lejligheder har der været mulighed for at høre brudstykker om oplevelserne og se lysbilleder fra den overvældende rejse. En samlet beretning om den vil muligvis udkomme i bogform.

Hjemkomsten fandt sted den 28. august, kun to dage før de nye elevers ankomst.

De sidste, som tog af sted, var Anna og Knud Thomassen. Fra den 17. til 26. august deltog de i en rejse til Rusland arrangeret af halinspektørernes forening. Formålet var at studere opbygning og indretning af idrætsanlæg, der skal benyttes ved de olympiske lege i 1980, og derfor blev der aflagt besøg både i Leningrad og Moskva. Indtrykkene fra de mange stadion, idrætshallen og øvrige idrætsanlæg var mangfoldige og lærerige, og det var godt, at der ind imellem også blev tid til at besøge historiske kulturperler og komme i teater og cirkus.

Elevkursus og elevmøde

Det har i nogle år været en klar aftale mellem elevforeningens

bestyrelse og skolen, at de tre arrangementer i august fordeles på en sådan måde, at elevkursus varetages af elevforeningen, jubilæums-sammenkomsten tager skolen sig af, og elevmødets opgaver er vi fælles om at klare. Denne ordning har fungeret godt, ikke mindst fordi elevforeningens bestyrelse på en god og sikker måde løser de mange praktiske opgaver, der altid er forbundet med så store begivenheder, som elevkursus og elevmøde efterhånden er blevet.

Det blev også gjort godt i år, og skolen er glad og taknemlig for, at det samarbejde, der skal og må være mellem skole og elevforening, afvikles så godt - tak for det til bestyrelsen.

Elevkursus samlede knap så mange deltagere som de foregående år, og nogle af de tilbudte aktiviteter blev gennemført med meget små hold.

Jubilæumssammenkomsten for 30, 25, 20 og 10 års jubilarer var usædvanlig godt besøgt. 1959-pigerne mødte næsten »mand af hus«, så godt som alle de ældste årgange var repræsenterede, og for første gang havde vi jubilarer fra de årgange, vi selv har mødt som elever. God og hyggelig stemning og godt humør var der over vort samvær, og det var for os glædeligt, at så mange gav sig tid til at blive til resten af elevmødet.

Til denne sammenkomst og til selve elevmødet savnede vi de 5 Kinafarere fra lærergruppen og Knud og Anna Thomassen. Det var første gang i 35 år, Knud ikke var til stede ved et elevmøde. Men vi vidste, at de tænkte på os den dag, og vi var glade for de hilsener, de havde sendt og som ved mødets åbning blev bragt videre til de tilstede værende elever.

Omkring 325 deltagere var tilmeldt elevmødet, og vi måtte endnu en gang konstatere, at vejret igen var vor gode forbundsfælle med skinnende sol og varme. For børnene - og dem var der mange af - var trylleshowet med vor gamle elev, »Alladier Conjure« (Kurt Knudsen, 74/75) som troldmand den store oplevelse, mens de fleste voksne nok mest var betaget af Stinne Bunk's skildring af sin handicappede dreng, Frederik. Det var igen et elevmøde, som med sit rolige og afslappede forløb også gav anledning til adskillige gode samtaler med tidligere elever.

Prischok på olie

Sidst i juli oplevede vi alle meddelelserne om, at der ville komme chokerende prisstigninger på olie. For skolens vedkommende ville de medføre en øget udgift på ca. 81.000 kr. for resten af året. I hast blev der nedsat et udvalg, som skulle behandle denne situation, og det koncentrerede sig på kort sigt om tre hovedpunkter: 1. Øgede indtægter ved forhøjelse af skolepengे, kursuspriser m.m. (ca. 34.000 kr.). 2. Besparelser på indeværende års budget (ca. 25.000 kr.) og 3. Besparelser på energiforbruget (ca. 22.000 kr.).

I første omgang gjaldt det foranstaltninger, hvor investeringerne var minimale (kort sigt), men først i det nye år skal vi i gang med de opgaver, som koster noget (langt sigt). Her tænkes på isolering, tætning af vinduer og fuger omkring vinduerne, indførelse af automatik og termostater og ikke mindst udskiftning af et af vore store fyr, så vi kan anvende en billigere form for olie.

På nuværende tidspunkt, hvor der knap er en måned tilbage af vort regnskabsår, tyder alt på, at vores besparelsesberegninger kommer til at holde stik.

Vinterskolen 1979/80 - 1. september

Trods det, at eleverne først fik meddelelse om en forhøjelse af skolepengene en uge, før de skulle komme, modtog vi ingen udmel-

delser af den grund. - Vi havde også været utsat for tilstrækkelig mange af dem i månederne forud. - Tilsyneladende er det umuligt at gardere sig mod denne alvorlige gene, som er blevet større fra år til år. Uden at forklare årsagerne, må vi nøjes med at konstatere, at af de 114 elever, vi i efteråret 1978 havde besluttet os til at optage, og som skulle begynde sidst i august, havde 74 elever (65%) stået opført på vore elevlister hele tiden, medens 40 elever (35%) blev optaget fra vore ventelister. Midt i forsøget på at redegøre og forklare dette fænomen, må vi trods alt glæde os over, at vi har 100% belægning af det elevtal, vi ønsker at have, og det er kun at håbe på, at denne for skolen så økonomisk vigtige forudsætning stadig må være en realitet.

For at de nye elever kunne få mulighed for at se skolen og evt. få informationer om undervisning og praktiske forhold inden opholdet, inviterede vi dem alle til »Åbent-Hus-Arrangement« lørdag, den 16. juni. Omtrent halvdelen af de tilmeldte elever mødte op, og det var vort indtryk, at arrangementet tjente sit formål.

Det blev vort hidtil største hold på 114 elever (58 kvinder og 56 mænd), vi modtog på skolen den 30. august, og der gik ikke mange dage, førend vi affandt os med at være så mange. De første dage - deriblandt en weekend - blev anvendt til indkøringsperiode, for at alle hurtigt kunne lære hinanden og stedet at kende, og onsdag den 5. september begyndte det normale skema.

Her følger en kort omtale af semesterets begivenheder:

1.-3. oktober: 3 dage med Idræt/Samfund. Den første dag blev der givet en række forskellige oplæg, som derefter blev diskuteret i 10 grupper. Næste dag valgte eleverne sig ind i en ny række grupper, der hver for sig skulle arbejde med nogle i forvejen opstillede emner f.eks. idræt som opdrager, idrætten og massemedierne, idrætten og kommercialisering o.s.v. Den sidste dags eftermiddag planlagde man så, hvad der skulle arbejdes med, indtil anden afdeling skulle finde sted i november.

22.-23. oktober: Folketingsvalg. Eleverne kunne vælge sig ind på en partiliste. Mandagen og tirsdag formiddag blev benyttet til at arbejde med de enkelte partiers programmer samt til at undersøge, hvad de andre partier havde af synspunkter på en række hovedemner. Desuden blev propagandaen lagt til rette med mediegrupperne,

så de sidste nyheder og kommentarer kunne sendes ud til orientering for alle.

Tirsdag eftermiddag var der så et stort valgmøde, hvor partierne præsenterede deres programmer på forskellig vis og alle øvrige havde lejlighed til at stille spørgsmål. Endelig blev valghandlingen afviklet, dels med et valg efter kandidaternes indsats (her sejrede Kristeligt Folkeparti) og dels efter egen politisk observans (sejr til SF).

30. oktober - 2. november: Handicapemnedage. Onsdag og fredag fulgte stort set samme program som i 1978, men selve svagføredagen fik et andet indhold. Gæster og værter samledes i Idrætshallen til velkomst, præsentation for hinanden, sange og løsning af nogle fælles opgaver. Efter middagen viste Jørn Richter lysbilleder og fortalte om oplevelser fra Kinarejsen, og sidst på eftermiddagen samledes alle igen i idrætshallen. Her var der sang, dramatisk underholdning, opvisning i trampolinspring, lancier og folkedans, som gæsterne kunne deltage i. Dagen var rig på gode oplevelser både for gæster og eleverne, som på en ligefrem og naturlig måde sørgede for, at alle befandt sig vel.

17.-18. november: Weekendophold for Svendborg Amts Gymnastikforening. 255 gymnaster og ledere kom for at opleve en weekend på

højskole. Programmet indeholdt derfor rytmisk gymnastik, gymnastik med spring og motionsgymnastik. Desuden var der trampolinspring og dramatik. Lørdag eftermiddag hørte de et foredrag om Den jyske Idrætsskole og søndag formiddag var der fælles sangtime. Lærerne underholdt lørdag aften, hvorefter der var fest i idrætshallen. Omkring halvdelen af deltagerne var med på en udflygt til Vingsted, Jelling og Grejsdalens søndag formiddag. Det var vort indtryk, at de sydfynske gymnaster befandt sig godt på skolen.

20. november: Et hold fra Danmarks Frivillige Bloddonorer kom og tappede ca. 50 elever og lærere for blod til blodbanken.

22.-23. november: 2 dage med Idræt/samfund. Her blev der arbejdet med de undersøgelser m.m., der er foretaget i »mellemperioden«, og de bearbejdede undersøgelser m.m. blev fremlagt til debat for de øvrige grupper.

Ind imellem ovennævnte større begivenheder var der besøg af fremmede foredragsholdere, bl.a. idrætslæge Jens Elers (Idræts-skader og deres forebyggelse), fuldmægtig Claus Bøje (Idræt - enhed eller mangfoldighed), skiinstruktør Jan Vidar (Om Beitostølen, målet for skirejsen i februar), konsulent Erh. Riis (Alkoholisme) og Evald Krogh (Handicappedes situation - Muskelsvindfonden). Elevudvalg tilrettelagde onsdags- og weekendarrangementer.

I den første uge af december afvikles musik- og dramaemnedagene, som i år har hovedemnet: Kærlighed mellem mennesker. En række instruktører, bl.a. Mogens Johansen, Ribe, Ole Jensen og Else Marg. Fischer, Århus og Frede Madsen, Glejbjerg m.fl. instruerer, og det færdige produkt, der skal vises frem den sidste eftermiddag, skal have karakter af musicals, maskespil, dukketeater, kreativ dans m.m.

Inden hjemrejsen til juleferien følger dagene stort set tidligere års program, den sidste dag med kirkebesøg, julemiddag, underholdning og fest.

Den brogede mangfoldighed af aktiviteter, der året rundt finder sted på Den jyske Idrætsskole, er ikke tilstrækkeligt belyst i foranstående omtale. Det kan enhver tænke sig, når gennemsnitligt 135-140 personer daglig har deres gang på skolen. Men har den været medvirkende til at oplyse dette årsskrifts læsere om en del af det, der sker hos os, så har den tjent sin hensigt. *Bjarne Hauger*

Den jyske Idrætsskoles repræsentantskab og FU

Det årlige repræsentantskabsmøde blev afholdt lørdag, den 19. maj med lrs. Hornum som dirigent. Efter aflæggelse af beretninger og regnskab blev der forelagt forslag om nogle ændringer til skolens fundats p.g.a. det statslige regnskabsårs omlægning. Forslagene blev eenstemmigt vedtaget, men da de tilstede værende repræsentanters antal ikke var tilstrækkeligt til, at vedtagelserne var gyldige, måtte der indkaldes til et ekstraordinært repræsentantskabsmøde den 30. maj. Ved dette møde var deltagelsen stor nok til, at de alle rede vedtagne forslag kunne godkendes af forsamlingen.

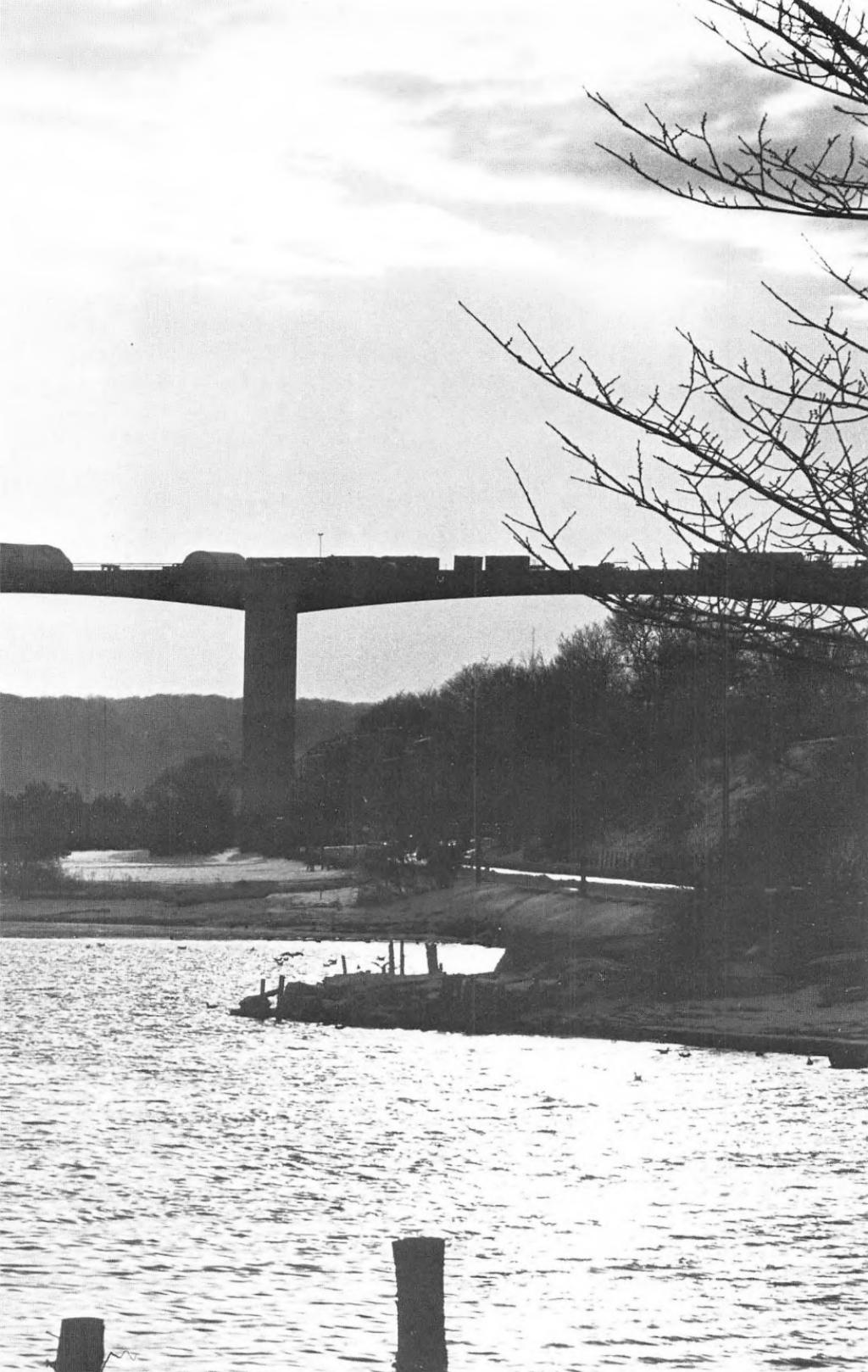
Ændringerne indebærer bl.a., at de kommende repræsentantskabsmøder flyttes fra maj til marts måned, og at skolens regnskabsår følger kalenderåret.

På det ordinære møde blev medlemmerne til FU og skoleudvalg genvalgt.

FU: Formand: Hans Erik Jensen, DBU, næstformand: Aage Feldt, DIF, og øvrige medlemmer: Inger Engberg, KFUM&K, Vagn Mikkelsen, SIV, og Carl Larsen, DIF.

Skoleudvalg: Aage Feldt, Olav Gamdrup og Henning Rasmussen.

FU har i årets løb afholdt 7 møder, medens skoleudvalget har været samlet til 2 møder, hvoraf det ene var en drøftelse af den planlagte undervisning med skolens lærere.

Integration

Temaindledning

Kønsintegration og fagintegration er efterhånden dagligdags begreber. Over alt i samfundet diskuteres ligestilling mellem mænd og kvinder. Mange steder er denne ligestilling en realitet, og andre steder arbejdes der kraftigt på at gennemføre den. I idrætten er der lang vej igen.

I undervisningssystemet har kønsintegrationen været naturlig gennem årtier, ja næsten århundreder. Blot ikke i idræt.

Fagintegration kender man ligeledes fra en lang række områder - specielt inden for uddannelsessystemet, og der er en stadig debat om, og løbende forsøg med, integration på nye områder.

På DJI har vi gennem de seneste år arbejdet med såvel køns- som fagintegration, og vi har derfor fundet det naturligt at bede en række gamle elever, nuværende lærere, samt andre, der arbejder med integrationsproblematikken, belyse og kommentere noget af det, der rører sig - specielt på idrætsområdet.

Endvidere behandler et par artikler nyskabelser på DJI og den studierejse til Kina, som en del af skolens lærere i sommeren 1979 deltog i.

En kort præsentation af artiklernes forfattere:

Bjarne Ibsen, stud.mag., medlem af Århus Amts Gymnastikforenings atletikudvalg

Nanna Nyholm, børnehavepædagog, elev på DJI 72/73, medlem af Århus Amts Gymnastikforenings atletikudvalg

Anne Langkjær, stud.mag., medlem af Århus Amts Gymnastikforenings atletikudvalg

Carsten Rasmussen, lærer på DJI, elev på DJI 72/73

Nils Kr. Haabesland, højskolelærer, elev på DJI 70/71

Ingelise Christiansen, lærer, elev på DJI 76/77

Inger Engberg, medlem af DJI's forretningsudvalg

Ole Nedergaard, lærer på DJI

Inge Price Jensen, elev på DJI 78/79

Jørn Richter, lærer på DJI

Mogens Rieks, lærer på DJI

INTEGRATION – HVORFOR?

Indledning:

Det er vigtigt og nødvendigt at finde sammen, være sammen og holde sammen, hvis vi vil kunne øjne nogle konkrete og brugbare resultater af vores diskussioner og kritik. Og hvis de mere eller mindre veldefinerede ideer, vi har med hensyn til idræt og samfund, overhovedet skal være anvendelige, skal de være overførbare til og kunne afprøves i den konkrete virkelighed.

Følgende må således ses som en beskrivelse af, hvorledes vi i praksis har forsøgt at arbejde os ind på blot noget af det, som vi mener, må være en konsekvens af vores opfattelse af samfundet generelt og af idrætten specielt.

Hvorfor?

Først vil vi gøre klart, hvorfor vi rent faktisk vil forsøge noget andet. Hvorfor vil vi ikke affinde os med idrætten, som den er? Tænker vi tilbage på, hvordan vort forhold til idræt efterhånden har udviklet sig, bliver det klart, at denne udvikling er en aktiv proces, hvor vi med hinanden og andre diskuterer og eksperimenterer os igennem mange oplevede situationer fra idrætssammenhænge. Det er vigtigt i denne proces at holde sig for øje, hvordan vores konkrete idrætskritik tydeligvis stammer fra et politisk engagement og kritik af samfundet i det hele taget.

For når vi med hinanden får diskuteret, bearbejdet og læst om de skævheder og den undertrykkelse, vi alle oplever i det daglige, opnår vi en større og mere forklarende indsigt i, hvordan vort samfund fungerer. Men med en sådan indsigt oplever vi også på et tidspunkt en kløft imellem det, vi rent intellektuelt, bevidsthedsmæssigt finder vigtigst udenfor sportspladsen – og det, vi faktisk oplever, ser og hører i idrætsmiljøerne. Kort sagt medfører en øget bevidsthed, at man bliver opmærksom på nogle dårlige og negative sider ved idrætsudøvelsen i dag.

Vi føler, hvordan det, som idrætten er medopdragende til, i virkeligheden er i modstrid med det, vi i øvrigt tænker og mener. Det bliver selvfølgelig temmelig frustrerende at se, hvordan ens politiske indstilling smuldrer, gemmes væk eller vendes om, når først idrætskampen er begyndt. En sådan spændig er uholdbar, og konsekvensen bliver for mange, at de holder op med at gå aktivt op i idrætsarbejdet, de bakker ud og nøjes måske med at have dårlig samvittighed over bare at være tilskuer til en fodboldkamp. Andre igen, de der har overskud til at stå distancen og som har haft tilstrækkelige positive oplevelser i idræt, »vinderne«, må nødvendigvis forsøge noget andet, som kan harmonere med deres overbevisning og indstilling i det hele taget.

I dette arbejde for at finde og opstille alternativer viser det sig imidlertid, at mange andre går og føler noget forkert, har oplevet undertrykkende og uretfærdige mekanisker, som det er værd at ændre. For os understreger disse mange andre, at der er noget galt ikke blot indenfor idrætten, men også i samfundet. Kendetegnende for dagens samfund er nemlig opsplittetheden, som gør, at de forskellige livsområder kan eksistere uafhængigt af hinanden med de forskellige funktioner delt ud, således at vi bliver særligt optaget og engageret i ét område af tilværelsen, som eks. idrætten. Derved bliver der også kun ét område, hvor man er så godt inde i tingene, at fejlene bliver synlige. Og når samfundet er så uoverskueligt og tilsyneladende usammenhængende, bliver det svært, at sætte ens kritik i forbindelse med andre områder. Men specifikke kritikker, som f.eks. isoleret idrætskritik, vil altid være ufarlige. Dette kan nok forklare noget af, hvorfor det kan være svært at holde sammen på ens følelser af uretfærdighed. Men for at den kritik, der dannes indenfor idrætten, ikke skal fortabes i ufarlig eksperimenteren uden egentlige konsekvenser, må vi ikke være bange for at se ud over vore egne rækker – det er tværtimod nødvendigt.

En overensstemmelse mellem det, vi vil kæmpe for og bekæmpe i samfundet og indenfor idrætten, er vigtig og må også være en indlysende og nødvendig konsekvens er det efterhånden bredt accepterede syn, at idrætten jo er et spejl – et ideologisk spejl – af samfundsmechanisme. Vi må altså bygge vores idrætskritik, vores idrætsalternativer op som en konsekvens af og i vekselvirkning med den

øvrige samfundskritik – ellers bliver den isoleret, ufarlig og blot et kuriosum.

Samfundet/idrætten:

Når vi vender os mod idrættens præstationskrav, rekord-jag, elitedyrkelse, konkurrence-dyrkelse, mande-værdier, individualisering, specialisering, centralisering, o.s.v. – er det altså ikke ud fra nogle svævende idealer om det modsatte, men tværtimod fordi disse idrætsværdier (normer) opdrager til bestemte menneskelige, kulturelle, sociale og politiske holdninger og værdier.

De politiske og sociale bevægelser i 70'erne har kunnet »forklare« noget af den frustration og utilfredshed, vi har oplevet i idrætten, og været igangsættende for en kritik af idrætten og udgangspunkt for et forsøg på etablering af alternativer.

Det følgende er eksempler på hvordan politiske, kulturelle og sociale »bevægelser« fra 60'erne og 70'erne har »bevæget« os til en anden »holdning« til de »organiserede fysiske bevægelser = idræt.

5% økonomisk vækst/5 nye danske rekorder:

Igennem de »brølende« 60'ere fik vi for vane at høre, at vi endnu engang havde produceret mere – bruttonationalproduktet (BNP) var igen steget – vi var blevet rigere.

Vi var blevet lykkeligere – troede vi!!

60'ernes ungdomsoprør var bl.a. en protest mod »troen« på vækst-samfundet. Vi fik øjnene op for, at 5% højere BNP såvel skyldtes som medførte, at flere mennesker fik stress, kom ud for arbejdsulykker, o.l. Samme erkendelse er færre nået til på idrætten område. – »Stort år for dansk idræt – mage danske rekorder« er udtryk for samme filosofi, som troen på, at økonomisk vækst ubetinget giver lykkeligere mennesker.

Kvindebevægelsen – mandebevægelsen/dauer-lauf, schnell-kraft, intervalløb:

Den måske mest betydningsfulde bevægelse gennem de sidste 10 år er kvindebevægelsen i al dens mangfoldighed og forskelligartethed, som et oprør mod den kønsundertrykkelse, vort nuværende samfund bevirker. I første omgang er oprør fra kvinderne mod kvinderollen (hjemmegående husmor, mandens elskerinde, uden ud-

dannelse o.s.v.) men i forlængelse deraf også en differentieret holdning til den kvindelige opdragelse og de kvindelige værdier – hvilket netop adskiller Den nye Kvindebevægelse fra f.eks. Dansk Kvinde Samfund, hvis mål lidt ironisk er karakteriseret som »retten til stress i 40 års alderen« (altså som manden).

Kvindebevægelsen fremhæver, at samfundet i højere grad har brug for kvindelige værdier (mere social, turde vise følelser, o.l.) og i mindre grad brug for de mandlige værdier (effektiv, behovsudsættende, stræbsom, følelseskold, o.l.).

Kvindebevægelsen satte skub i mændene – og den gryende mandbevægelse er udtryk for, at også mændene har indset den undertrykkelse, manden er utsat for ved at besidde »mande-rollen«, som ovenfor beskrevet. Ironisk nok udviklede idrætten sig i samme periode, som kvindebevægelsen og mandbevægelsen har eksisteret, i modsat retning.

Træningsmetoderne udviklede sig på videnskabelig basis udfra et mål om bedre resultater frem for alt. Derfor udbredtes de i dag velkendte træningsmetoder – som dauer-lauf (i Arthur Lydiard – »fashion«) intervaltræning af alle afskygninger, styrketræning med »fremmed« belastning o.l. Kendetegnende for disse træningsformer er den uhyre fysiske, psykiske og sociale belastning samt stereotype og fantasiløse udførelse, som kun gennemføres i håb om en senere belønning i form af en rekord og/eller et mesterskab.

Disse træningsformer har i virkeligheden undertrykt idrætsudøverne socialt, motorisk og kropsligt. Altsammen udtryk for at mandlige værdier som behovs-udsættelse (5 års pine med intervaltræning belønnes den dag medaljen bliver hængt om halsen), rationalitet, effektivitet, følelses-kulde og individualisme – er nært knyttet til idrætten i »1979-udgaven«.

Idrætten viser køns-rollerne og kønsundertrykkelsen i forstærket grad, og det kan derfor ikke undre os, at det specielt er kvinderne, som falder fra den idræt som i overvejende grad er baseret på mandeværdier. Men – lige som rødstrømpebevægelsen kryber under døren og sidder i ethvert hjemstapet og gardiner (Ulla Dahlerup – citat efter hukommelsen) – kryber den også i træningstøjet.

Liberalisme (individualisme) – socialisme (fællesskab)/konkurrence

De ny-marxistiske bevægelser (som resulterede i politiske partier

som VS og KAP og udspyede bunkevis af marxistisk litteratur) tog fat på en kritik af nogle grundlæggende karaktertræk ved det liberalistiske-kapitalistiske samfund.

En større interesse og tilslutning til marxisme og socialisme og større kendskab til de mekanismer, som eksisterer i det kapitalistiske samfund, medførte også en forkastelse af dogmet – »konkurrencen er et medfødt instinkt, som er drivkraften for den menneskelige eksistens og overlevelse«. Det dogme som er fundamentalt for den liberalistiske samfundsopfattelse.

Vi vender os derfor ikke blot imod konkurrencen i idrætten, fordi den er asocial og klassificerende (og dermed frasorterer) – men også, og måske primært, fordi den eksisterende idræt opdrager til en liberalistisk/kapitalistisk grundbeholdning.

Derfor ønsker vi også at gå videre med den social-liberalistiske holdning til konkurrencen, som f.eks. idrætshøjskolerne og en organisation som De Danske Gymnastik- og Ungdomsforeninger giver udtryk for – »konkurrencen er uundværlig i idrætten, men vi må fjerne de værste følger deraf«. John Stuart Mill – social-liberalismens ideologiske ophavsmand – er den reelle ideologiske fader til den såkaldte »folkelige idræt« i 1979.

Centralisering/store idrætscentre, store turneringer

Et væsentlig emne i den politiske debat har været diskussionen om små enheder contra store enheder – om medindflydelse på ens daglige hverdag og en erkendelse af, at dette vanskeligt lader sig gøre i for store enheder – om landsbysamfund contra store by-samfund – beboerindflydelse, o.s.v. Politisk har det udmøntet sig i kommunalreformen, som samlede små kommuner i større kommuneenheder, og senest i diskussionerne omkring regionplaner.

Når vi vender os mod de store samfundsenheder – store by-samfund og store skoler, med en centraliseret styring – må vi også vende os mod udviklingen af de store idrætscentre, som samler børn og voksne til specialiserede aktiviteter uden tilknytning til den hverdag vi lever i – bolig, arbejde og social tilknytning.

Vi må i stedet betone at idrætten først har en reel menneskelig, kulturel og politisk værdi, når den indgår som en naturlig del af menneskers totale tilværelse. Derfor må idrætten udvikles og facili-

teter udbygges i tilknytning til bolig og arbejde, og de lokale aktiviteter må betones fremfor store turneringer og stævner.

Børns vilkår i samfundet/børns vilkår i idrætten:

Tilhører børn samfundet – eller tilhører børn forældrene? – Skal børn passes hjemme (og der menes indirekte af moderen) eller skal daginstitutionerne udbygges? – Hvilken pædagogik skal anvendes i opdragelsen? – Laizes faire, disciplin, indoktrinering, o.s.v., o.s.v.

Børn har været et meget diskuteret emne – også de sidste 10 år – og emnet har »kulmineret« i 1979 med det såkaldte »børneår« – som regel diskuteret uden at børnene har fået lov til at deltage deri. På mange områder er man kommet langt de sidste 10 år – i vuggestuer, børnehaver, børnehaveklasser, folkeskolen, børneteater, børneudsendelser i radio- og TV, og mange andre steder – har man forsøgt at forene to vigtige ting i børns opdragelse, socialisering og opvækst:

- 1) at give børnene et konkret forhold til den tilværelse de lever og skal leve (at de oplever og lærer verden, som den er), – som et samspil mellem fysiske, psykiske og sociale udviklingsfaktorer.
- 2) og at det hele sker på børnenes præmisser på deres udviklingstrin og udfra deres forudsætninger.

På det område står idrætten håbløs langt tilbage. Børne-idræt er generelt en tro kopi af voksenidræt – samme idræt med samme regler, samme turnerings- og stævneformer, samme træningsmetoder, samme formål og ideologi.

Derfor undertrykkes børn i dagens idræt.

Lige så vel som idrætten ikke må betragtes isoleret fra det samfund, den fungerer i, må de ovenfor beskrevne udviklingstræk (karakteristiske) i samfundet/idrætten ikke vurderes/anvendes isoleret. I modsætning til den automatiske samfundsopfattelse, der stadig er fremherskende i samfundet, har totalitets-betragtningen vundet frem i litteraturen, undervisningen, videnskaben og samfundskritikken/diskussionen.

Overført på idrætten betyder totalitets-betragtningen

- 1) at idrætten kun kan forstås i sammenhæng med det samfund den fungerer i.

- 2) at idrættens værdi ikke blot er isoleret fysisk – men at idrætten i bredeste forstand har en sammenhængende fysisk, psykisk, social/kulturel betydning.
- 3) at idrætten såvel påvirkes dannes af samfundet, som påvirker/ danner samfundet.
- 4) at idrætten ikke har sine egne isolerede værdier og målsætninger.

Vores opfattelse af samfundet og mål derfor må præge den konkrete udformning af idrætten. Men netop totalitetsbetragtningen fortæller også, at et simpelt »mål – middel resonnement« ikke er muligt. Vores eksperimenteren må tage udgangspunkt i *den eksisterende idræt*, hvorfor der på forhånd er »opstillet« en række »forudsætninger«, vi ikke uden videre kan se bort fra.

Et karakteristisk træk ved den eksisterende idræt er, at de forskellige idrætsgrene opträder og regerer vældigt isoleret fra hinanden. I dette »puslespil« er vores brik »atletikken«, – men hele denne opsplitning af idrætsgrene finder vi meget ødelæggende og undertrykkende – især for børn – og vi vil på mange måder arbejde med en integration på bl.a. dette punkt. Derfor er det vigtigt, at vi allesammen begynder at interessere os for de muligheder, der ligger også udenfor vores traditionelle idrætsområde, så vi kan udnytte hinanden og gå sammen på tværs af aktiviteterne.

Alternativt børnestævne

Efter i flere år at have arrangeret en række ret traditionelle børnestævner, var der enighed om at *forsøge noget nyt og bedre*, der i højere grad tilgodeser vort mål med aktiviteterne og i mindre grad fremhæves nogle af de negative sider, vi havde konstateret, ved stævnerne. Det er vigtigt her at betone, at vi startede på usikker grund, selv føler vi, at etableringen af alternative idrætsaktiviteter, alternative stævner, alternativt indhold i de eksisterende idrætsgrene, er en proces, hvori hvor vi først lige er startet, men forhåbentlig efterhånden får udviklet, så de reelt fremstår som alternativer, der kan »konkurrere« med de velkendte stævneformer og aktivitetsformer.

Når det følgende især udspiller sig i og på atletikkens baner skal det kun ses som vort konkrete udgangspunkt for en fjernelse af den grove aktivitetsopdeling; heri mener og håber vi, at vores erfaringer kan være overførbare også til andre af de traditionelle opdelte idrætsgrene.

Vores mål

I tilknytning til ovenstående idræts-kritik, især udviklet og inspireret af vores engagement i generelle samfundsforhold, kan vi - omend noget vanskeligere - opstille en række mål for vores aktiviteter:

- 1) Vi vil gerne forsøge os med aktiviteter, som bedre tager hensyn til børnenes behov, og som bedre stimulerer børnenes fysiske, psykiske og sociale udvikling.
- 2) Vi vil gerne lade børnene lave atletik (idræt) på egne præmisser og ikke på de voksnes. Vi ønsker ikke, at vores aktiviteter er en afspejling af voksen-aktiviteterne.
- 3) Vi vil gerne lade børnene prøve forskellige former for idræt. Vi vil gerne undgå, at børnene puttes ned i små »idrætskasser« med etiketterne »atletik«, »håndbold«, »badminton« o.s.v. påklæbet.

- 4) Vi vil gerne fjerne al konkurrence, som kan klassificeres som »konkurrence mod«.
- 5) Vi vil gerne arrangere en række aktiviteter, som kan inspirere til anvendelse i den daglige træning i klubben, skolen, beboerkvarteret, på ferie o.s.v. - for dermed at betone, at centraliserede stævner og turneringer ikke er målet for idrætten.
- 6) Vi vil gerne arrangere en række aktiviteter, a) som inspirerer til samarbejde - b) hvor glæden ved målet for udførelsen findes i nu'et - c) hvor børnene lærer og udvikler deres krops mangfoldige muligheder - d) hvor vinder/taber situationerne undgås.

Nedenstående aktiviteter er imidlertid udtryk for »kompromisløsninger«.

Vi har måttet tage hensyn til:

- 1) at vore egne organisatoriske rammer udstikker en række begrænsninger for aktiviteternes omfang og det indhold, undertegnede kan lægge deri,
- 2) at vi på demokratisk vis må tage hensyn til foreningernes struktur og ønsker
- 3) at børnene har bestemte forventninger (dannet fra andre idræts-sammenhænge, TV, skole, o.l.) som f.eks. går ud på - at atletik er konkurrencer i højdespring og længdespring, udført på traditionel vis.

Praksis

Konkret blev resultatet af vores overvejelser derfor

- 1) en børne-aktivitets-dag indeholdende aktiviteter inden for a) løbe, springe, kaste, b) boldspil, c) rytmik
- 2) alternativt sommerstævne for børn
- 3) børnestævner med delvist alternativt indhold.

Alternativt børnestævne:

I anledning af Århus Amts Gymnastikforenings 50 års jubilæum ønskede vi at se frem i tiden og forsøgte derfor at vise, hvordan børn kunne aktiveres ved løb, spring og kast - hvor såvel stævneformen som selve indholdet i højere grad tilgodeså - bl.a.

- 1) et højt aktivitets-niveau
- 2) vidt forskellige aktivitets-former
- 3) samarbejde på tværs af klubber, alder og køn
- 4) samarbejde omkring andet end det rent fysiske
- 5) afvikling af stævnet med relativt få medhjælpere
- 6) en prioritering af selve aktiviteten og ikke resultatet
- 7) at børnene stadig kunne identificere stævnet med atletik.

130 børn deltog - opdelt i 12 grupper, på tværs af klubber, alder og køn. På forhånd var børnene - inden tilmeldingen - gjort opmærksom på, at det ikke var et »almindeligt atletikstævne«.

I løbet af 2½ time skulle alle grupper rundt til 12 »stationer«, hvor gruppen i fællesskab skulle løse forskellige »opgaver«. Ved hver station skulle en voksen medhjælper (dommer) fortælle børnene, hvad opgaven gik ud på, og desuden hjælpe med at afvikle aktiviteten. Men fortrinsvis skulle børnene selv fungere som »dommere« - tælle point, måle op, tælle sammen, o.l.

Ved hver station fik gruppen tildelt point efter et nærmere angivet point-system. Disse point blev påført »gruppekortet«, og til sidst blev det samlede pointtal lagt sammen.

Ved point-tildelingen blev fantasi, kendskab til egen formåen, højt aktivitets-niveau og samarbejde belønnet. Her er som illustration af opgavernes indhold og formulering - vist to »stations-eksempler«:

Station nr. 4

Opgave: Længdespring

I skal alle springe - find sammen ud af, hvor langt I kan springe tilsammen - vælg hele antal meter.

Hvor tæt kommer I det, I gættede på??????

Point: ± 25 cm afvigelse fra det valgte tal 100 point

± 50 cm afvigelse fra det valgte tal 90 point

± 100 cm afvigelse fra det valgte tal 80 point

o.s.v.

Stationsforstanderen: (retningslinjer for afviklingen)

Hver deltager i gruppen får et »mærkeflag« til at markere springet. Hvis springet overtrædes få cm, trækkes disse cm blot fra ved

markeringen. Deltagerne må få det antal forsøg, de kan nå inden for den tid, der er til rådighed.

Til sidst måler deltagerne resultaterne op, lægger sammen og regner point ud, som påføres holdkortet.

Station nr. 12

Opgave: Højdespring

I skal forsøge at springe over snoren på forskellige måder - vælte-spring, flop, saksespring, afsæt med begge ben o.s.v. For hvert nyt spring, hver deltager viser, gives 1 point - hvis højden klares. Rent praktisk vil én fra gruppen vise et spring, og de andre efterligner springet, hvorefter en anden deltager viser et nyt spring. Når de ikke kan finde på flere nye spring på denne højde, sættes snoren op (brug ikke overligger).

Point: 1 point for hvert nyt spring pr. deltager pr. højde.

Stationsforstanderen: tæller point - kommer med forslag, hjælper.

Børnestævner med delvist alternativt indhold

Også vores traditionelle børnestævner, som de sidste år har haft meget stor tilslutning, forsøgte vi at tilføre nye ting:

a) Hvert stævne startede med »fælles-aktiviteter«, som blev arrangeret af den klub, vi var på besøg hos. »Fælles-aktiviteter« kunne være opvarmning til musik, volley-ball, basket-ball, forskellige lege, forhindringsbane-løb o.s.v.

»Fælles-aktiviteterne« var som regel udformet således, at man udnyttede den hjemmehørende klubs instruktører, deres ideer og stedets faciliteter.

b) Desuden afvikledes hver gang forskellige former for stafetløb - »pind - til - pind - stafet«, 2000 m stafet, 4 x 100 m stafet. Alle børnene skulle deltagte, og holdene var sammensat på tværs af køn og klubber.

c) Endelig afviklede vi de almindelige øvelser - længdespring, boldkast o.s.v. - under regler, som var tilpasset børnene. F.eks. brugte vi *afsæts-zone* i længdespring for yngste aldersgrupper. D.v.s. at et længdespring opmåles fra afsætsstedet inden for et område af ca. 50 cm. Dermed undgår vi, at de yngste børn skal koncentrere sig om at ramme planken, for i stedet at lade dem koncentrere sig om selve springet.

Men integration behøver ikke altid at være midlet. Et af de mest populære og almindelige integrationsområder er integration mellem kønnene. Man har ment, at integration i skolen kunne være med til at nedbryde drenge- og pige-normer i forhold til hinanden og nedbryde samfundsskabte forskelle og uligheder. Integration kan imidlertid forhindre udvikling af egen identitet, udvikling af egen bevidsthed, udviklingen af gruppe-solidaritet - og i mange tilfælde blot betyde en fasttømring og uddybning af almindelige normer - f.eks. mellem drenge og piger. Kvindebevægelsen, mandebevægelsen og forskellige minoritetsgrupper har erkendt, at de er for svage til at bekæmpe undertrykkelsen - ved at integrere. Ved at danne grupper - kun for kvinder - formår kvinderne i fællesskab at løsrive sig fra den rolle, de skal spille overfor manden, de formår sammen at danne egen bevidst identitet - og derved at få styrke til at bekæmpe undertrykkelsen.

I idrætten stiller vi derfor spørgsmålstege ved den positive betydning af køns-integration i f.eks. motions-gymnastik. Hvor man f.eks. på et dame-motions-gymnastikholt har mulighed for at bearbejde nogle af de kropsligt undertrykkende normer - f.eks. »sex-appeal«-normen, vil integreret motionsgymnastik for både mænd og kvinder kun fremhæve disse ofte ubevidste mekanismer og vanskeliggøre en bearbejdelse deraf.

Integration er uheldig, hvis den ene part integreres på den anden parts betingelser.

Børne-aktivitets-dag:

Det følgende er en slags disposition for de aktiviteter, vi gennemførte under børneaktivitetsdagen i Fuglsø-centret den 16. december 1978.

140 børn i alderen 8-13 år - fra 10 forskellige former - deltog. På indledende møder havde instruktører fra atletik, volley-ball, basket-ball og gymnastik diskuteret mål, midler i undervisningen, børnenes udviklingstrin og forventninger, praktiske problemer og meget mere. Forslag til aktiviteter blev fremlagt og diskuteret og endeligt udarbejdet. For gruppen var det en fantastisk lærerig proces, hvor vi i fællesskab fik bearbejdet en række holdninger og problemer.

Evaluering

Vores evaluering må tage udgangspunkt i vores pædagogiske, sociale/psykiske/motoriske og politiske målsætninger i relation til børnenes forudsætninger. Med de ovenfor skitserede aktiviteter har vi ønsket - og mener også at have opnået - at stimulere og støtte de positive sider i dagens idræt og modsat forsøgt at dæmpe de negative. Realistisk set formår vi ikke direkte at fremme de mere overordnede mål, vi har for samfundet/idrætten - dertil er kløften mellem den konkrete virkelighed i 1979 og vores mål for stor - endnu!

Afslutning, integration

Ovenstående aktiviteter bærer præg af de diskussioner, vi i Århus Amts Gymnastikforening har haft om »aktiviteter på tværs af afdelings/udvalgs - grænserne«. Det har sin baggrund i den ovenfor nævnte kritik af samfundets/idrættens specialisering, som vi bl.a. mener er en vigtig årsag til dét voldsomme frafald fra idrætten, vi er bekendt med - fordi den giver begrænsede muligheder for alsidig, afvekslende idrætsudøvelse.

Vi har derfor forsøgt – indenfor atletikken – at integrere andre idræts-aktiviteter (gammel-kendte og alternative) i vores stævne-aktiviteter – i et »lønligt« håb om, at vi dermed kunne inspirere til noget tilsvarende i klubberne.

Vi har ment, at integrering i dette tilfælde var et positivt og anvendeligt middel til at fremme det overordnede mål – at nedbryde idræts-specialiseringen og gå udover de snævert definerede idræts-grænsers normale aktiviteter.

Vi betvivler imidlertid, at integration altid er midlet. Integration har fået et idealistisk image og anses for et progressivt middel til at løse uligheder, konflikter og problemer i samfundet.

Integration betyder sammensmelting (sammenhængende), og det er netop målet for integrationen - at sammensmelte grupper, at skabe gensidig kendskab og forståelse for hinanden, at bruge hinanden, at lære af hinanden o.s.v. Det har f.eks. været af stor positiv betydning at integrere handicappede, så de kan lære at fungere relativt normalt i samfundet, og for at skabe forståelse, hjælpsomhed og kendskab til de »handicappede« blandt de »ikke-handicappede«.

Der er ikke føjet uddybende kommentarer til de enkelte aktivitetspunkter, hvorfor man ikke direkte kan anvende disse aktiviteter - men måske kan det inspirere dig selv til at forsøge noget tilsvarende.

Integration i den individuelle idræt

Overvejelser angående integreret undervisning af piger og drenge i atletik:

Drenge og pigers fysiske udfoldelsesmuligheder, opførsel, er ikke nævneværdigt differentieret de første leveår.

Indtil puberteten står drenge og piger på samme niveau rent fysiologisk (fysisk styrke), hvorfor man udmærket kan køre en kønsintegreret idrætsundervisning.

Omkring puberteten udvikles der en hormonbetinget præstationsforskelse mellem de to køn, som kan bevirke, at der opstår konflikter i en kønsintegreret idrætssituation. Man må dog nok se i øjnene, at konfliktsituationer opstår (i langt de fleste idrætsgrene) mange år, før pubertetens indtræden.

Dette er et resultat af samfundets traditionelle mands- og kvinderrolemønster, hvor mandens (drengens) opdragelse (udvikling) bygger på mandlige værdier som selvstændighed, dominans, mod samt andre individualistiske faktorer.

Ud fra ovenstående må drengens mål være at blive bedre end de andre.

Konkurrencemomentet spiller en stor rolle for drengens udvikling, og da den frivillige idræt bygger på konkurrencemotivet, er det ikke så underligt, at mange drenge tiltrækkes af idrætten. Også andre steder indenfor samfundet drejer det sig om, for drengenes vedkommende, at hævdte sig ved at besætte de mere »betydningsfulde« jobs. Da de mere »samfunds-betydende« jobs kræver en eller anden form for uddannelse, siger det sig selv, at drengene forlader uddannelsessystemet med en uddannelse.

Pigerne opdrages til at være sociale, passive, tolerante, følsomme, beskedne, og måske svage.

De skal blot tilfredsstille andre (manden) - indrette sig efter andre (manden). De må ikke på nogen måde være voldsomme, deltage i

voldsomme lege og slagsmål, hvilket er grunden til, at mange piger holder op med at dyrke idræt i puberteten.

Disse piger står nu på lige fod med de drenge, som blev taberne i idrættens hierarki.

Er det muligt at udvaske disse kønsforskelle i den frivillige idræt?

Den mulighed ser jeg i den individuelle idrætsgren atletik, under forudsætning af at den fysiske aktivitet behandles på en måde, der i højere grad end normalt tager udgangspunkt i børnenes behov, udvikling og forudsætninger.

Pas på du ikke kritikløst krænger voksenatletikkens træningsmetoder, metodik, konkurrencer, discipliner og målsætning ned over hovedet på de »forsvarsløse« drenge og piger.

Målsætningen må være at fremme det enkelte barns (drenges/pigeres) bevægelsesoplevelse/glæde, bevægelsesudvikling og bevægelseserfaring.

Desuden er det vigtigt, at drengene og pigerne har det rart, sjovt og spændende sammen under træningen som under atletikstævnet - og det uanset om han/hun springer højt eller lavt, kaster langt eller kort, løber hurtigt eller langsomt - ligegyldigt på hvilken tid. I løbe, springe og kaste ligger der mangfoldige udfoldelsesmuligheder og oplevelser, som for børns vedkommende kan hjælpe dem i en motorisk, psykisk og social udvikling i en integreret helhed.

Atletik - løbe, springe, kaste - bør være et middel til:

- samvær
- større forståelse af medmenneskelige forhold
- opfyldelse af menneskelige behov uden at andres behov undtrykkes.

Det bliver herefter et spørgsmål om at tilrettelægge de enkelte træningslekctioner, så atletik bliver noget, vi kan bruge - også efter at vi ikke sætter rekorder mere, vinder mesterskaber o. l. - så atletik bliver noget, vi oplever noget ved og kan bruge her og nu, så træning ikke blot bliver noget, som kræver belønning i form af et eller andet kontant resultat 5 år efter starten på »et surt træningsslid«.

Det bliver så et spørgsmål om at behandle atletik for børn ud fra en anden og bredere synsvinkel.

Børnene er ikke på tilsvarende (og indbyrdes lige) udviklingstrin, børnene har ikke de samme behov og frem for alt bør børneatletikken ikke have de samme mål.

Tag ikke dit udgangspunkt i atletikdisciplinernes snævert afgrænsede definitioner, færdigheder og muligheder, men i børnenes behov, udvikling og forudsætninger.

Lad piger og drenge lege og ha' det sjovt sammen. Lad dem bruge deres fantasi sammen. Lad dem inspirere hinanden i et inspirerende fysisk miljø. Lad drenge og piger arbejde sammen.

Ud fra egen erfaring opstår der ikke de voldsomme konflikter, når drenge og piger fungerer sammen. Der er tværtimod en tendens til at de virker inspirerende overfor hinanden.

Fysisk er der, som tidligere antydet, ikke den store forskel mellem piger og drenge, lige som den tekniske side af undervisningen ikke giver nævneværdige problemer.

Derimod vil integration være fordelagtig som led i de almene bestræbelser på at styrke evnen til samarbejde, respekten for andre mennesker etc., som spiller en fundamental rolle i de forskellige uddannelsesområders undervisningsplaner.

Får det nogle konsekvenser ved tilrettelæggelsen af den enkelte atletiklekction, at piger og drenge skal fungere sammen i praksis? Efter mit skøn drejer det sig om betydningsløse problemer for den gruppe af unge, der er over pubertetsstadiet - såsom intensiteten (kvantiteten) af arbejdet samt problemet med, hvor højt overliggeren i højdespring skal være.

Til slut er det dog værd at bemærke, at fordelene ved integration - efter mit skøn - langt overskygger de få ulemper, der er forbundet ved at piger og drenge fungerer sammen i atletik.

Nedenstående er et eksempel på en lektionsplan.

Opvarmning med depecher

1. Løbe rundt mellem hinanden.
Hver deltager en depeche.
 - a) helt frit
 - b) bytte depecher under løbet (frit eller på signal)

2. Lægge depechen på jorden.

- Hoppe over depechen.
- a) fra ben til ben
 - b) med samlet afsæt
 - c) hinke
 - d) andre måder

3. Støtte med depechen på jorden.
Løbe rundt begge veje.
4. Lægge depecherne på jorden.
Løbe slalom mellem depecherne.
 - a) forlæns
 - b) baglæns
 - c) sidelæns
 - d) andre måder
5. Hveranden deltager har en depeche.
Alle løber rundt mellem hinanden.
På signal skal depechen afleveres til en »fri« deltager.
 - a) det tilstræbes, at mange afleveringsformer anvendes
 - b) kun aflevere »bagfra«
6. Hoppe over depeche, som makker svinger over jorden i passende højde.

Opvarmning - let afsætstræning

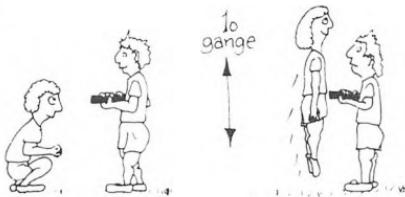
1. Mange depecher spredes ud over området.
Deltagerne løber rundt mellem hinanden.
På signal skal de
 - a) hinke over så mange depecher som muligt inden nyt signal
 - b) løbespringe over så mange depecher som muligt
 - c) hoppe med samlet afsæt over så mange depecher som muligt

NB! Arbejdsperioderne kan f.eks. være 10 sek.

2. Hver deltager en depeche.
Sammen to og to.
Den ene holder depechen i passende højde.

Den anden skal fra hugsiddende op og røre depechen med maven 10 gange.
Derefter byttes.
F.eks. 3x10.

3. Parhop.
Deltagerne står overfor hinanden to og to i en række med ca. 2 m mellem hvert par.
Første par holder begge fast i en depeche og skal nu samtidig hoppe over de andres depecher, som holdes i passende højde.
Når første par har passeret par nr. 3, starter par nr. 2 osv.
Når par nr. 1 har passeret sidste par, stiller de sig op som »forhindring«. Ligeledes med de øvrige par.
4-5 par pr. række vil nok være passende.
Kan varieres ved at skifte mellem at krybe under og hoppe over.

Reaktions-/hurtighedstræning

1. Hver deltager en depeche.
Deltagerne løber rundt mellem hinanden.
På signal lægges alle depecher, hvorefter der løbes videre.
På nyt signal skal man så hurtigt som muligt samle en depeche op og derefter løbe videre.
Kan ændres til, at det kræves, at man samler sin egen depeche op, inden der løbes videre.

2. Mange depecher spredes ud på jorden.
Deltagerne løber rundt mellem hinanden.

På signal skal der samles så mange depecher op som muligt.
 Depecherne spredes på ny.
 Kan ændres til, at deltagerne skal samle en depeche op ad gangen, hvorefter den bringes et nærmere angivet sted hen.
 Der skal samles så mange depecher som muligt.

- Mange depecher spredes ud på jorden. Deltagerne løber rundt mellem depecherne.

På signal skal der løbespringes over så mange depecher som muligt inden for f.eks. 10 sek.

Kan ændres til, at deltagerne hinker rundt mellem depecherne og derefter skal hoppe over så mange som muligt på 10 sek.

Andre variationer.

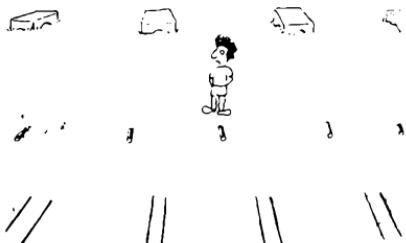
F.eks. Samle en masse depecher op

Indledende disciplintræning

A. Forhindrings- eller hækkeløb

- Mange forskellige forhindrings- eller hækkeløbsbaner opstilles.

Afstanden mellem forhindringer eller hække er forskellig fra bane til bane. Forhindringer/hække kan være

- depecher
- spyd
- kasser af flamingo-skum
- trylesnore

Deltagerne vælger selv hvilke baner, de vil gennemløbe

- hejt frit
- forsøge at få samme antal skridt mellem forhindringer/hække på sammebane

- finde en bane, hvor det er bedst at løbe med tre skridt mellem forhindringer/hække

Afstanden mellem forhindringer/hække varierer mellem ca. 5 til ca. 10 m.

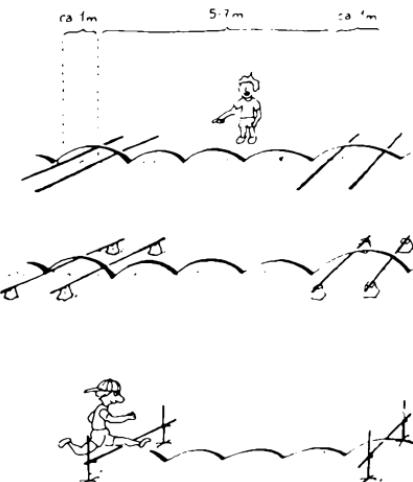
Højden på forhindringer/hække varierer fra næsten 0 cm til ca. 50 cm.

- Rundstokke eller spyd placeres på jorden med 5-7 m mellem hver. Løb henover stokke eller spyd. Forsøg at få samme antal skridt.

- Rundstokke eller spyd placeres på jorden to og to, således at hvert par danner en »grav«, der er ca. 1 m bred. Afstanden mellem »gravene« er 5-7 m. Løb henover »gravene«. Forsøg at få samme antal skridt mellem hver.

- Som 3., men »gravene« gøres ca. 30 cm høje.
 F.eks. ved at lægge rundstokke eller spyd på lave kegler.

Opgave som i 3.

5. 3. og 4. udvikles ved, at afstanden mellem »gravene« ændres således, at afstanden passer bedre til hver enkelt deltager.
F.eks. opstilles 3 baner med forskellig afstand.

6. Mini-hække tages i brug.
Afstand og højde varieres, så alle får mulighed for at løse den stillede opgave: at løbe over hækken med 3 skridt mellem hver.

7. Når hækken bliver lidt højere, vil der sandsynligvis opstå problemer med hækpassagen.

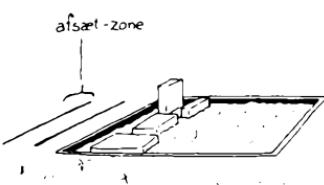
Hvis dette sker, sættes hækken igen i en passende højde, så løbertymenigen bliver god.

Springe

1. Spring mellem de enkelte spyd som ligger på græsset.
2. Spring over spyd som to holder i en vis højde - højden kan ændres.
3. Hop over spyddet ud i en sandkasse - to holder det - med tilløb.

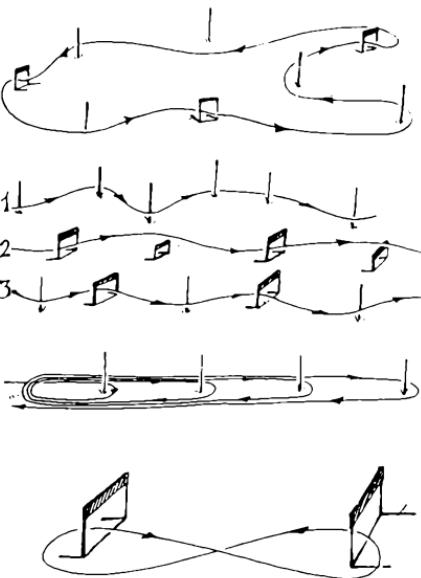

4. De, der holder spyddet, går længere og længere ud i sandkassen.
5. Spyddet holdes højere og højere.
6. Spyddet bruges som markeringsmærke.
7. »Hække« placeres i forskellige højder og afstande fra afsæt-zonen.

Konditionstræning

1. Opbygning af en forhindringsbane af spyd og hække, som skitseret på tegningen.
Efter intervalprincippet sammen to og to.
2. Opbygning af 3 løbebaner med spyd og hække, som skitseret.
Efter intervalprincippet sammen i grupper.

3. Opbygning af en løbebane, som skitseret (spyd benyttes) - rundt om spyd nr. 1 tilbage til udgangspositionen, rundt om spyd nr. 2, tilbage igen osv.
4. Opbygning af en løbebane af hække. Efter intervalprincippet sammen to og to eller flere.

Atletik - løbe og springe

Løbe - hele gruppen samlet:

- 1) forskellige løbformer - løbe (evt. gå) på forskellige måder.
 - a) løbe forlæns - almindeligt, roligt
 - b) løbe baglæns
 - c) sparke bagud
 - d) sparke fremad

- e) sideløb - hvordan?
 f) gå/ løbe - forskellen - prøv selv alle løbformer kan varieres
 - store/små skridt
 - løbe oppe på tærne/løbe nede på hælen
 - løbe ligeud, løbe slalom, løbe kæde, krydse
 - langsomt/hurtigt - hvilken rytme
- 2) Reaktionsøvelser i tilknytning til løb:
 - på forskellige signaler
 - med forskellige krav
 a) stående - klap - hurtigt afsted
 b) liggende på maven - klap - hurtigt afsted
 c) liggende på ryggen - klap - så stille som muligt ned til linien - ligge ned,
 d) sammen to eller tre - sidde ned - signal - rejse sig op og løbe - hele tiden på den måde, at det underste ben følges med kammeratens underste ben
 e) sammen to, tre eller fire - løbe med hinanden i hånden
 f) to hold - fange hinanden (sort finger hvid, o.l.).

Springe - en gruppe på ca. 25 børn

- a) spring i sandgrav
 - uden plintkasser med og uden snor
 - med plintkasser
 b) springmåtte
 - springe op på måtten - evt. over snor - på mange forskellige måder
 c) springfelt
 - et felt af tøndeband. Springe fra tøndeband til tøndeband på forskellige måder. Opgave: springe rundt - imellem hinanden - uden at støde sammen
 - et felt af skamler: Hoppe over på forskellige måder
 - en bænk: Hoppe over og op på - på forskellige måder
 - sjippetove

Løbe - en gruppe på ca. 25 børn

- a) slalomløb på forskellige måder
 b) løbe over, under, på - forhindringer, »grave«, o. l.
 - bruge skamle, medicinbolde, bænke, »grave«, rullemåtter, plintkasser, og evt. andre redskaber
 c) løbe over på forskellige måder
 d) begynder-hækkeløb - løbe over grave, medicinbolde, kasser, skamle, o. l.
 - løbe over uden krav
 - løbe over med det samme ben først - hver gang
 - finde ud af hvor mange skridt du skal have, for at det passer

- forskellig afstand mellem »grave« - finde ud af, hvor du bedst får 3 skridt til at passe mellem »grave«

Rytmik og bevægelse

YNGSTE NIVEAU

Igangsætningslege

1. En tosset sang med forskellige legemsdele
2. Stoptagfat med forskellige løb og hop
3. Kludedukkedans
 - a. alle enkeltvis
 - b. to og to
4. Bevægelse til rytmiske slag
 - a. gang
 - b. løb

Rytmik

5. Hilsedans med forskellige legemsdele
6. Børneremser og bevægelse
 - a. Hvem er det der banker
 - b. Tyggegummi

Forestillingslege

7. Rumopdeling
 - a. Gå på skarpesten
 - b. som fornem dame
 - c. bære på noget tungt
 - d. med stædig hund
8. Ballonleg

Kropsbevidstheds- og afspændingsøvelser

9. Gulvkluden

ÆLDSTE NIVEAU

Igangsætningslege

1. Bevægelse til rytmiske slag
 - a. gang
 - b. løb
 - c. blandet
2. Stoptagfat med forskellige løb og hop
3. Bevægelse efter styrke i forskellige retninger

Koncentrationslege

4. Tændstikken

Rytmik

5. Remse og bevægelse
 Fuglsø

Felles undervisning i kroppsöving

Mönsterplanen for grunnskolen sier følgende om likestilling mellom kjønnene: »Skolen bygger sin virksomhet på prinsippet om likeverd mellom de to kjønn. Det betyr at jenter og gutter skal være likestil i skolen. De skal kunne være sammen i felles klasse/gruppe, de skal ha likt timetall og lik undervisning i de obligatoriske fag, . . .« 1). Som det fremgår av sitatet, stilles det ikke absolutte krav om felles undervisning i skolen. Men Mönsterplanen sier i prinsippet »ja« til slik undervisning.

Fellesgym (2) synes imidlertid ikke å være fulgt opp i fagplanen for kroppsöving. Det er sikkert flere grunner til det. Mange lærere oppfatter det som spesielt vanskelig med fellesgym p.g.a. stor spredning m.h.t. interesser, ferdighet o.s.v. Dette får betydning for valg av lærestoff. Vi vet at gutter og jenter ofte foretrekker ulike typer aktiviteter. Skal læreren da ta hensyn til elevenes ønsker, oppleves gjerne valget som enda vanskeligere.

Videre blir nivåskilnaden i gruppa/klassen ofte større ved fellesgym. Dette gjelder særlig i ungdomsskolen. Det må derfor planlegges bedre og oppleggene må gjøres mere differensierte. Noen lærere vil vel også påpeke, at de såkaldte »taperne« i elevflokken vil komme i en enda vanskeligere situasjon der de »dummer seg ut« for det annet kjønn.

Mot denne bakgrunn kan det være av interesse å gjengi noe av en undersökelse som er foretatt på 9. klassetrinn ved 3 Oslo-skoler skoleåret 75/76. Amanuensis Gerd von der Lippe, tidligere deltaker på det norske friidrettslandslaget, har gjennemfört undersökelsen. Hun tok for seg 8 problemområder innenfor kroppsöving i ungdomsskolen. Ett av disse var fellesgym.

Når en tar utgangspunkt i fagtidsskrifter o. l., er det særlig Sverige, som har tatt opp debatten om fellesgym. Jeg håper derfor, at et lite utdrag av Gerd von der Lippe's undersökelse i Oslo vil være av

interesse for lærere, mine klassekammerater og andre tidligere elever ved Den Jyske Idrætsskole.

1. *I hvilken utstrekning har elevene fellesgym i obligatoriske undervisningen?*
2. *Elevenes og lærernes mening om fellesgym.*
3. *Hvilke argumenter har elever og lærere for og mot fellesgym?*

Dette var noen få av de forhold, Gerd von der Lippe belyste i sin undersøkelse. 257 elever og 10 kroppsövingslærere på 9. trinn fra 3 skoler i 3 ulike strøk av Oslo var med i undersøkelsen (3). Spørreskjemå ble delt ut til elevene, lærerne ble intervjuet. Skolerne ble kalt for Sentrum øst, Nord-øst og Syd vest, etter det strøk av Oslo de ligger i.

Gerd von der Lippe's undersøkelse:

1.0 *I hvilken utstrekning har elevene fellesgym i den obligatoriske undervisningen?*

39.8% av elevene hadde fellesgym hver time i den obligatoriske undervisningen i skoleåret 1975/76. Disse gikk på Nord øst. Videre hadde 29.1% denne ordningen av og til (Syd vest), mens 11.4% hadde fellesgym bare i valgfag og 19.7% hadde aldri hatt fellesgym på 9. trinn (Sentrum øst).

Jeg antar, at gjennomföringen av fellesgym i Oslo ligger et hakk foran landet forövrig. Vi trenger imidlertid mer forskning på dette felt för vi kan si noe sikkert.

2.1 *Elevenes mening om fellesgym.*

Ungdommene fikk dette spørsmålet: »Er det OK, at jenter og gutter er sammen i kroppsövingstimene?«

Jo oftere elevene hadde fellesgym, desto mer var de tilbøyelig til å godta denne ordningen. Hele 96% av de som hadde fellesgym hver time, mente dette var OK. Ingen jenter var blant de som syntes å være imot denne ordningen. Videre så 36% av de som aldri hadde hatt fellesgym på 9. trinn ut til å være negativt innstilt til dette.

Litt flere jenter enn gutter syntes å være for fellesgym, 88.1% mot guttenes 81.3%. Motstanden var störst blant de guttene som aldri

hadde hatt fellesgym i 9. klasse. Hele 44.8% av disse uttalte seg negativt mot fellesgym.

2.2 Lærernes mening om fellesgym.

För jeg tar for meg lærernes innstilling til denne ordningen, vil jeg kort kommentere den fysiske utformingen av gymsalene og garderobe/dusj-forhold på de 3 skolene.

Nord øst har ny, stor gymhall og dobbelt sett med garderober og dusj. Syd vest og Sentrum øst har hver 2 små saler med tilhørende garderobe og dusj.

8 lærere lot til å være for fellesgym (alle 4 på Nord øst, 3 av 4 på Syd vest og 1 av 2 Sentrum øst). Videre var en prinsipielt mot (Sentrum øst) og en skeptisk (Syd vest). Det så ikke ut til at gymanleggenes fysiske utforming i seg sjål påvirket lærernes innstilling til denne ordningen, snarere hvordan fellesgym eventuelt kunne gjennomføres på den enkelte skole.

På Nord øst var to lærere, en manlig og en kvinnelig, sammen om to klasser, mens lærernes på Syd vest var alene om en klasse. Dette p.g.a. skolens 2 små gymsaler og utilstrekkelige garderobe (dusjforholt).

3.1 Argumenter for fellesgym.

Elevene ble spurta om, hvorfor de syntes det var OK med fellesgym. Relativt flere jenter enn gutter svarte på spørsmålet.

Flest elever - knapt 1/4 - mente det ble gøyere med fellesgym. Av disse utgjorde jentene 3/4. 18.1% av elevene svarte at det var »naturlig« med fellesgym. 16.9% at »kontakten i klassen ble bedre«, og 13.8% at »kjönnene lærer av og inspirerer hverandre«.

Videre oppga 8.1% (nesten bare jenter) at gymen ble »töffere« med fellesgym. Denne kjönnsforskjellen var ikke uventet, fordi den tradisjonelle jentegymen er og har som regel vært mindre »hard« enn den tradisjonelle guttegymen. Dette fordi varsomhet har spesielt vært understreket når det gjelder jentenes kroppsöving. En konsekvens av dette forhold er i følge »Könsroller och utbildning« »att flickorna inte får lika god träning i styrka och kondition som pojkarna och inte heller motiveras att ägna sig åt konditionskrävande idrotter. Eftersom en god kondition grundläggs i barndom

och ungdom kan detta bidra till kvinnornas gjenomsnittliga sämre fysiska uthällighet». (4)

Som en generell tendens bör nok denne ytringen tas alvorlig.

Elevenes og lærernes argumenter var stort sett de samme. Forskjellen besto først og fremst i at de fleste lærerne utdypet argumentene mer. (Dette var jo også lettere under et intervju enn under utfylling av et spørreskjemp).

En av dem sa det på denne måten: »Det er naturlig at gutter og jenter er sammen også i kroppsøving, fordi de vil komme til å være sammen seinere i livet. Guttene virker positivt på jentene m.h.t. tempo og styrke og jentene på guttene m.h.t. mindre brautende oppførsel og større toleranse«.

To av lærerne presiserte, at atmosfæren ble roligere under fellesgym. Noe av den »knallharde« konkurranseånden - der det å vinne var det viktigste - ble borte. Dette mente de var positivt.

3.2 Argumenter mot fellesgym.

Relativt flere gutter enn jenter svarte på spørsmålet om hvorfor de ikke syntes det var OK med fellesgym. Vi så at det motsatte var tilfellet på forrige spørsmål.

Flest elever, 40.5%, oppga, at det ble for mange jenter og gutter i timene, når kjønnene var sammen. 2/3 av disse var gutter. Det er imidlertid flest gutter på 9. trinn på 2 av 3 skolene i utvalget og likt antall på den tredje, slik at dette argumentet vel neppe er holdbart for guttene.

16.2% mente at kjønnene hadde forskjellige interesser og 13.5% mente, at jentene var så »pysete«. At jentene bare utgjorde en liten del, ca. 1/4 av begge disse gruppene, var vel ikke uventet.

Forskjellige interesser kan f. eks. bety, at gutta er født til å bli »bedre« fotballspillere enn jentene. Slik har det vært i fortida og slik vil det også være i framtida. Av den grunn vil svært få jenter interessere seg for denne »mannfolkidretten«.

Jeg antar, at flere gutter enn jenter vil støtte opp om denne ytringen. Når det gjelder det siste argumentet »pysete jenter«, vil jeg knytte følgende kommentar: Dersom guttene vil forsøke å leve opp til sitt rollemönster, er det tabu å være »pysete« i sport. Her er jentene »heldigere«. Det stilles ikke så store krav til dem på dette

felt. 10.8% menter videre at »gutta gjør narr av jentene«. At ingen gutter svarte på dette er vel forståelig.

Bare to jenter og en gutt oppga at det ble bråk, når de skulle dusje. Bråk i tilknytning til skifting og dusj vil antakelig lettere oppstå, når en lærer underviser jenter og gutter enn når en lærer av hvert kjønn er sammen om to klasser. Ingen av disse elevene gikk imidlertid på Syd vest, der en lærer er sammen med en klasse i fellesgym. Heller ingen av lærerne på Syd vest mente dette var et problem, selv om det selvsagt kan være tilfelle på andre skoler som ikke var med i utvalget. Den eneste læreren som var prinsipielt imot fellesgym, oppga »kjønnets ulike interesser« som hovedgrunn for sitt standpunkt.

Interesser betraktes sannsynligvis her som noe medfødt og statisk. Argumentet har nok hatt langt flere talsmenn tidligere, før forskere og andre la vekt på miljöpåvirkningene ved oppdragelsen.
(5)

Den læreren som var skeptisk til fellesgym, mente at motstanden mot denne ordningen var störst på 7. trinn i ungdomsskolen, fordi flesteparten av elevene hadde hatt kjønnsdelt gym fra 4.-6. klasse i barneskolen.

Vi trenger til flere undersøkelser for å kartlegge om dette er mönsteret i dagens skole. Det er jo klart, at det ville være lettere å drive med fellesgym i ungdomsskolen, dersom dette hadde vært vanlig og populært i alle trinn på barneskolen.

Gerd von der Lippe undersøkte også om kjønnsforskjellene på hovedaktiviterer (6) var mindre for de som hadde fellesgym enn for de som hadde kjønnsdelt gym. Hun hadde ingen klare konklusjoner på dette felt, da reservasjonene var mange.

Men kjønnsforskjellen på hovedaktivitet så ut til å bli mindre jo oftere elevene hadde fellesgym.

Hvor lenge skolene hadde hatt denne ordningen, var sannsynligvis også avgjørende.

Avsluttende kommentarer:

Jeg vil ikke próve å trekke noen konklusjon på bakgrunn av de data som Gerd von der Lippe her har lagt fram, det er for vanskelig. Undersøkelsen har også klare begrensninger m.h.t. antall, klasse-trinn, geografisk tilhørighet etc.

Men det er interessant å merke seg at over 2/3 av elevene er positivt innstilt til fellesgym (ca. 200 av de 257 hadde fellesgym oftere eller av og til).

Undersökelsen tyder også på, at kjønnenes ulike interesser og ferdighetsnivå mere skyldes kulturelle og sosiale påvirkninger enn medfødte anlegg.

Gjennomföring av fellesgym synes derfor å være avhengig av faglærers holdning til hvilke aktiviteter jenter og gutter kan og ikke kan gjøre sammen. Det kan tyde på, at elevene aksepterer henholdsvis tradisjonelle »feminine« og »maskuline« aktiviteter etter når begge kjønn er sammen i timene.

Dersom ordningen kan gjennomføres teknisk (timeplanoppsett) og praktisk (tilfredsstillende dusj/garderober for begge kjønn) ved den enkelte skole, tror jeg det er riktig å satse på fellesgym. Det at elevene ser ut til å like denne ordningen, vil også være en sterk medvirkende faktor til at fagplanens motivasjonsmål blir nådd - nemlig: »- -å utvikle lyst til lek, idrett, friluftsliv og andre former for fysisk aktivitet«. (7)

Henvisninger m. m.

1. *Mönsterplanen for grunnskolen*, 1974 s. 23.
2. *Jenter og gutter er sammen i kroppsövingstimene*.
3. von der Lippe, G: *Kroppsöving i ungdomsskolen*, Oslo 1976.
4. *Nordisk råd: Könsroller och utbildning. Nordisk utredningssene*, 6/72, 3. s. 61.
5. Harris, Zoble m. fl. jfr. bl. a. *Women and sport: A national Research Conference*, D. V. Harris, Pennsylvania State University, 1972, s. 216.
6. *Med hovedaktivitet menes den aktivitet elevene mener de har drevet mest med i kroppsövingstimene förste halvdel av 9. klasse*.
7. *Mönsterplanen for grunnskolen - fagplan for kroppsöving*, 1974, s. 252.

Nils Kr. Haabesland

Integration af handicappede i folkeskolen

Den ydre årsag til den megen debat om dette emne i dagspresse og TV skyldes, at særforsorgen og åndssvageforsorgen – som noget nyt – fra 1. januar 1980 skal lægges ind under amterne, d.v.s. hvert amt skal betale for de handicappede børn, der bor i deres amt, og skal sørge for (– og er ansvarlige for) disse børns undervisning og behandling. Hermed er ikke antydet, at udlægningen til amterne er ensbetydende med integration:

INTEGRATION: DEFINERES som et middel til opnåelse af en hensigtsmæssig undervisning af det handicappede barn, idet der tages hensyn til barnets egne behov, de øvrige elevers behov og de forhåndenværende ressourcer.

FORMÅLET ER:

- at så mange handicappede børn som muligt undervises i et miljø, der også rummer ikke-handicappede.
- at så få børn fjernes fra deres hjem,
- at lange transporttider i videst muligt omfang undgås.

KRAV:

Hvorledes kan denne definition og dette formål så opfyldes?

Der kræves fantastisk mange forudsætninger: »En hensigtsmæssig undervisning af det handicappede barn« kræver bl.a.:

- a) flere lærertimer (f.eks. til støttepædagoger)
- b) mere undervisningsmateriale til at kunne differentiere undervisningen, og dermed tilgodese den enkelte elevs forskelligtrettede behov.
- c) specielle hjælpemidler (f.eks. til fysisk handicappede)
- d) velegnede bygninger og omgivelser
- e) en større tolerance, såvel hos lærere og elever som hos den handicappede

- f) en større faglig viden om de handicappede, deres muligheder og begrænsninger
- g) en betydelig større smidighed og nytænkning på administrati-
onens og forvaltningens område, så at slagordet: »ressourcerne skal
følge eleven« kan opfyldes.

Alt dette kræver penge – mange penge, så det er givet, at integra-
tion vil være betydeligt dyrere end segregation (= udskillelse).

Vil samfundet (altså vi!) betale den pris?

Og hvad får vi for vores penge?

Holdningspåvirkning:

Det er desuden meget vigtigt at lægge vægt på det kvalitative i disse krav. Der kræves en betydelig holdningsændring af såvel læ-
rere og elever som handicappede. Man må gøre op med sig selv: Har jeg accepteret den handicappede som et ligestillet medmenneske?

Det er afgørende for at integrationen kan lykkes, at der sker en god og grundig forhåndsorientering om hver enkelt handicappet –
årsagen til vedkommendes handicap og hans/hendes eventuelle
begrænsninger i udfoldelsesmuligheder. Dette gælder ikke blot læ-
rereren, men måske i endnu højere grad eleverne i »normalklassen«,
da man vel ikke kan tale om vellykket integration, førend »kamme-
raterne« (uden lærerens styring) interesserer sig for og accepterer
den handicappede også i fritiden på lige fod med andre kammerater.
Hovedformålet må jo bl.a. være, at den integrerede selv skal have
udbytte af integrationen. Derfor kan man ikke sige: Integration for
enhver pris! Det er da heller ikke meningen, at alle skal integreres
fuldstændigt i folkeskolen her og nu.

Hvad er en handicappet?

Begrebet »handicappede« består ikke af én afgrænset »gruppe«.
Hver »gruppe« har sine specielle problemer at kæmpe med for at
gøre integration muligt.

Man kan i store træk opdele dem i 3 store undergrupper:

- 1) *fysisk handicappede*: a) sansehandicappede: Døve/blinde, b) mo-
torisk handicappede: Spastikere, lamme, muskelsvind, o.a.
- 2) *psykisk handicappede*: Retarderede/åndssvage.
- 3) *socialt handicappede*: Adfærdsvanskelige.

Eksempel 1

Undersøgelser har vist, at det åndssvage barn ikke slutter ven-skaber med de normalt begavede børn, og at det fungerer bedre socialt, når det undervises adskilt. Til gengæld synes det åndssvage barn at tilegne sig lidt bedre kundskaber under integration. Der er bl.a. lavet et forsøg i Esbjerg, hvor 6 debile (lettere åndssvage) børn blev delvis integreret i de såkaldte »satellitklasser«, d.v.s. at de havde en del af deres timer i en »normal klasse« (f.eks. gymnastik, formning, orientering, sløjd) og at de havde resten af deres timer samlet i specialklassen.

Eksempel 2

Et andet eks. er de døve. Skal en døv integreres, må han/hun kunne kommunikere med den gruppe, han/hun skal integreres i. Det er det springende punkt for den døve, som jo netop har sproglige vanskeligheder inden for »de hørendes« verden. Ikke alene kan han/hun ikke høre, men vedkommende kan måske heller ikke tale tydeligt nok. Hvis der skulle ske en *real* integration, måtte de hørende lære tegnsprog!

At være integreret er en aktiv – ikke en passiv tilstand. Man skal føle sig accepteret som et fuldgyldigt »medlem« af den gruppe (klasse), man er en del af.

»Falsk« integration

Det er nok også vigtigt at være vågen overfor »falsk integration«. Man kan ikke blande handicappede med ikke-handicappede på en hvilken som helst måde. Hvis det sker på en urealistisk og uhen-sigtsmæssig måde, kan det føre til endnu større isolation, hvilket jo er det stik-modsatte af integration.

Efteruddannelse og samarbejde

Det er ikke tilstrækkeligt med en positiv holdning og økonomiske ressourcer, integration kræver også en omfattende rådgivning og en stor faglig viden både om integrations-problemer og om de handicappede og deres problemer. Dette medfører krav om mulighed for videre- og efteruddannelse. Desuden skal der også afsættes tid til et grundigt samarbejde mellem de mange forskellige grupper, der skal arbejde sammen om de handicappede (f.eks. lærere, socialrådgiver-

vere, psykologer, læger, ergoterapeuter, fysioterapeuter, talepædagoger, læger, konsulenter o.a.).

Igen er det et spørgsmål om en rimelig prioritering af ressourcerne.

Folkeskolen kan ikke klare det alene!

Integration af handicappede for enhver pris er bestemt ikke den absolutte sandhed. Man må gøre sig klart, at dette er en meget stor samfundsopgave, som kræver en prioritering af det menneskelige og sociale samvær fremfor en kold og hård effektivitet. Det er ikke tilstrækkeligt, at folkeskolen alene trækker i denne retning, hvis det omgivende samfund (f.eks. politikere, erhvervsliv) *kun* ser på karakter, faglig dygtighed og på, hvad der kan »betale sig« økonomisk. Det må være de menneskelige livs- og arbejdsbetingelser for såvel handicappede som ikke-handicappede, der bør prioriteres højest.

*Ingelise Christiansen
(årg. 76/77)*

Kvindernes placering i idrætslederfunktionen!

Hvis vi ser på kvindens stilling som idrætsudøver, må vi vel konstatere, at der ikke gøres nogen større forskel på mænd og kvinder forstået på den måde, at idrætsorganisationerne giver kvinderne mulighed for de aktiviteter, som interesserer kvinderne. Hvad mere kan man kræve af organisationerne. Man kunne naturligvis overdrive lighedstanken ved f.eks. at afholde fælles konkurrencer i atletik, men hvem ville være interesseret i det? Eller man kunne i lighedens navn tvinge kvinder til at bokse. Der kunne fortsættes på denne måde, men det ville være meningsløst.

Ovenstående om aktiviteterne kun kort, da lederfunktionen inden for idræt jo ofte opstår, når eliteidrætten bliver lagt på hylden, og vi, der har prøvet det, ligesom føler en taknemlighed over for vores »gamle« ledere, og i erindring om de mange oplevelser, der blev os til del, tager vi fat i en lederfunktion.

Jeg tror, at der i idrætslederfunktionen er en reel ulighed - men hvorfor? Det skyldes vel dels, at mænd typisk interesserer sig mere for dette, end kvinden gør, men det er en kendsgerning, at mænd ofte har bedre muligheder for at dyrke deres interesser. For den lidt mere modne kvinde, der har lagt eliteidræt bag sig, kommer følgende: uddannelse, job, måske hustru og Mor. Alt dette tærer på kræfterne, men alle disse ting kan idrætsorganisationerne, folketings eller andre besluttende myndigheder ikke gøre noget ved, thi det er et spørgsmål om en mentalitetsændring.

Det må være op til de enkelte hjem, hvordan mand og kone fordeles de huslige pligter, og her tror jeg, udviklingen går i retning af en mere ligelig fordeling, hvilket må vise sig ved en øget kvindelig lederaktivitet. Rødstrømper vil nok sige 50 % kvinder i alle lederfunktionerne, uha', næste skridt - tænk hvis alle rødhårede eller brunøjede skulle have 50 % af mandaterne. Nej - valg til lederfunktionerne må altid ske efter kvalifikationer.

Min rod er KFUM's Idrætsforbund, der har vi gennem mange år haft stor glæde af kvinder i lederarbejdet, jeg var selv i bestyrelsen i 14 år, og heraf de 10 som formand. Derfor gik min vej også til D.I.F., hvor jeg var med i bestyrelsen i 18 år, heraf 8 år i F.U., er nu medlem af D.I.F.'s amatør- og ordensudvalg. Vi har nogle kvinder, der er specialforbundsformænd og en enkelt som kredsformand. Der er også i de øvrige store idrætsorganisationer kvinder placeret i hovedledelserne.

Se nu er det jo ikke vigtigt med en toppost, men vigtigt at være med. Det giver én selv glæde og inspiration, og det smitter af på det hjemlige. Men det har en pris at være med, tingene skal fra hånden, og endnu skal vi kvinder ligesom være »mere på mærkerne«, end det er nødvendigt for mændene. Til de kvinder, som har lyst og evne til lederarbejde, men som ikke mener at have tid, vil jeg gerne sige, at tid er ikke noget, man har eller ikke har - tid er noget, man ta'r! Dette kræver en forstående familie, men vi lever jo under alle omstændigheder på Guds og hinandens nåde, og det bør ikke kun være manden, der på kvindens nåde dyrker sine interesser, - - jeg håber, mændene vil forstå det!

Når jeg fremhæver dette, skyldes det, at jeg tror, at foreningsarbejdet vil blive styrket med flere kvinder, fordi den kvindelige intuition udgør et naturligt og gavnligt - ja måske nødvendigt supplement til mandens store linjer.

Efterskrift:

Man skal ikke bedømme mennesker efter deres nok så store egenskaber, men efter den brug de gør af dem!

Inger Engberg.

Fag- og kønsintegration på DJI

Hvorfor integration?

Ved at anvende en skoleform, hvor kvinder og mænd er sammen i næsten alle undervisningssituationer, også de idrætslige, og hvor det tilstræbes at udviske traditionelle faggrænser, fremtvinger man naturligvis en diskussion om, hvad det skal gøre godt for. Det spørgsmål, der giver anledning til de største sindsbevægelser, er, hvorvidt der er nogen mening i, at kvinder og mænd absolut skal arbejde sammen i de idrætslige fag, når de sjældent er sammen i den traditionelle idræt, og i øvrigt oftest har så forskellige udgangspunkter for samarbejdet. Men det kan også knibe med at se overvældende gode begrundelser for forsøgene på at få fagene, teoretiske som praktiske, til at gribes ind i hinanden. Hvorfor skal fagområderne samarbejdes og traditionelle faggrænser udviskes? Hvad er det for noget med den helhedsopfattelse af højskoleopholdet, der tales om? Noget i den retning kan spørgsmålene falde.

På baggrund heraf kan der være god grund til at forsøge at beskrive nogle begrundelser for den køns- og fagintegration, der forsøges anvendt på DJI.

Det skal nok nævnes, at nedenstående blot er udtryk for, hvordan jeg ser sagen, og ikke noget forsøg på at give en fremstilling der har gyldighed for hele lærerkolleget på DJI.

Kvindernes kamp for lige muligheder.

Væsentlige grunde til at forsøge integrering på flere fronter understår vi af, at højskolen fungerer i et bestemt samfund, hvorfor dens muligheder, uanset om den vil erkende det eller ej, er nært knyttet sammen med den måde, det samfund fungerer på, og de betingelser mennesker lever på i det samfund. Mere positivt bestemt er højskolen jo også en del af det samfund, hvorfor den må være en selvstændig kraft i udviklingen af det.

Det er måske nok vel højstemt at blive, men som et konkret eksempel kan man netop tage den kamp for at opnå lige muligheder for

udvikling på egne betingelser, som kvinderne har intensiveret gennem det sidste tiår. Denne kamp for at gøre sig fri af en kønsbestemt undertrykkelse føres naturligvis også på idrættens område, og den er ikke mindst vanskelig her. Denne udvikling må idrætshøjskolen understøtte, hvis den ikke vil repræsentere et bagstræb.

For mændene medfører kvindernes kamp det øjeblikkelige ubehag, der kan være forbundet med at skulle vænne sig til en forandret situation. Men samtidig åbner der sig muligheder for at gøre nye erfaringer, se nye aspekter og for at opleve nye værdier i både familie-, arbejds- og fritidslivet. Disse muligheder må også udnyttes i højskolen, og hvad det idrætslige angår, faldet det specielt naturligt, fordi det er en lederuddannelse, vi arbejder med, og ikke primært en perfektionering af bestemte teknikker.

Der må ske forandringer i uddannelsessystemet.

Kvindernes kamp for en ligeværdig placering føres også på alle andre uddannelsesområder, og bl.a. derfor er der sket forandringer.

Men mere tvingende grunde til, at der må ske forandringer ligger bl.a. i, at der netop nu er ca. 40% af en årgang, der går over i gymnasiet. Det er et gymnasium, der er præget af en yderst traditionel 45-minutters lektionsopdeling og en dertil svarende fag- og klasseopdeling. Samtidig er fagubudgettet, indholdet og arbejdsmetoderne i mange henseender utidssvarende. Det er en uddannelse, der er bygget op på en anden tid, og som stadig har værdi i visse henseender. Men ikke som 10-12 skoleår for 40% af en årgang. Der må ske forandringer. Bl.a. må der ske en stigende integrering af de praktiske og de teoretiske uddannelser. Den nyttte, forskellige fag og uddannelsesretninger kan drage af hinanden, må udnyttes bedre. Ved at arbejde mere tværfagligt vil man kunne opnå en større fleksibilitet i uddannelserne, og gennem nedbrydningen af de traditionelle faggrænser vil det være muligt at øge forståelsen for sammenhængen mellem fagene og den helhed, de indgår i.

Ud fra de samme betragtninger kan man begrunde det rimelige i den fagintegration, der forsøges anvendt på DJI. Der arbejdes med en integration mellem træningslæren og idrætsdisciplinerne, og herigennem mellem idrætsdisciplinerne indbyrdes. Faget emnearbejde dækker flere fagområder, der tidligere var adskilte. Væsentlige er også bestræbelserne på, bl.a. gennem idræt/samfund emnedagene,

at skabe forbindelse mellem emneundervisningen og idrætstimerne. Selv om træerne endnu ikke er vokset ind i himlen, forbindes teori og praksis herved i en helhed, som man kan gøre sig forhåbnin-ger om, forøger udbyttet af begge dele.

Bevægelse på det idrætslige område.

Ser man mere specifikt på udviklingen inden for idrætten, kan der nu fornemmes mere bevægelse end set i mange år. Det gælder interessen for at diskutere de normer og værdier, der præger idræt-ten, og hvilke funktioner det er ønskværdigt, idrætten udfylder. Men også interessen for at dyrke idræt er stærkt stigende. Stignin-gen i interessen er størst i befolkningskategorier, der ikke tidligere har lagt særligt stort beslag på opmærksomhed inden for idrætsom-rådet. Det er for en stor del mennesker, der efter års fravær fra regelmæssig fysisk aktivitet ønsker at komme i gang igen. Udover ønsket om at opretholde en vis fysisk form er motiverne til at gå i gang med en eller anden form for fysisk aktivitet ofte ønsker om at stresse af og muligheden for et hyggeligt samvær med andre menne-sker. Over for disse ønsker står det eksisterende organiserede idrætsliv, der i meget vidt omfang er konkurrenceforberedende. De økonomiske midler, idrætsfaciliteter og lederkræfter beslaglægges for en meget stor del af målrettede træningsforberedelser til en eller anden konkurrencesituation.

Samtidig konstateres det i de seneste undersøgelser, at der stadig er et markant frafald fra idrætten i 15-20 års alderen. Også her giver forskning i årsagerne grund til at formode, at en del af forklaringen ligger i et modsætningsforhold mellem de ønsker og behov m.h.t. fysisk aktivitet, en del af de unge har, og de tilbud, som idrætten giver.

Begge disse gruppers situation indebærer, at der stilles nye opga-ver til de institutioner, der uddanner mennesker til at tage sig af lederarbejdet i idrætten.

Det er min vurdering, at kønsintegreringen kan være et af de midler, der kan anvendes i et forsøg på at tage de nye opgaver op. Kønsintegreringen medfører bl.a., at der i arbejdet med hver enkelt disciplin vil være større variation i erfaringsgrundlaget og holdnin-gerne til disciplinen. Det medfører, at eleverne i praksis får prøvet at arbejde med et andet udgangspunkt end det mere traditionelle, de

fleste kender fra foreningslivet. Samtidig lægges der op til diskussioner om idræt, der måske kan resultere i et mere varieret syn på arbejdet med idræt.

Desuden skabes der mulighed for et brud med den funktion, idrætten har som indlæringssted for de kønsroller, hvor den mandlige rolle er præget af værdier som selvstændighed, dominans, aggressivitet og den kvindelige af vægt på social adfærd, passivitet, følsomhed o.l.

Omkostningerne.

Papiret er jo taknemmeligt, og det er oftest nemt at finde en eller anden flot svungen begrundelse for en eller anden sag, især hvis man ikke er alt for konkret og gør brug af et par hvis'er og måske'er på de rette steder. Men som i næsten alle andre valgsituationer er der også en omkostningsside ved anvendelsen af integreringen, specielt ved kønsintegreringen.

For det første vil nogle idrætsdiscipliner miste noget af deres særpræg eller egenart. F.eks. vil der på gymnastikkens område ske en vis sammensmelting af kvinde- og mandsgymnastikken. Det kan der efter min vurdering komme fine resultater ud af, men der vil uvægerligt gå noget tabt af begge dele.

For det andet er der det meget omdiskuterede spørgsmål om, hvorvidt det niveau, undervisningen foregår på, sænkes. De typiske og tilbagevendende eksempler er, om det duer at have piger, der er totalt nybegyndere, med i fodbold, og om pigerne kan være tjent med at have »de tunge drenge« med til rytmisk gymnastik. Giver det et fagligt forsvarligt og relevant indhold i undervisningen? Bliver eleverne fagligt dygtige nok, eller sænkes det faglige niveau?

For mig at se har begrebet »det faglige niveau« tre bestanddele:

1. *praktiske færdigheder*, hvor god er instruktøren som udover i pågældende disciplin?. »Ka' han ramme kuglen«?
2. *teoretisk viden* og indsigt
3. *pædagogiske færdigheder*, her opfattet som en bred betegnelse for spørgsmål som: Er han/hun i stand til at videregive sin viden og kunnen på en måde, der gør det muligt at lære noget af det? Kan han/hun tilrettelægge en undervisning eller træning ud fra det mål, der er opstillet for aktiviteten? Kan vedkommende se

fejl og foreslå ændringer? Har han/hun i øvrigt de menneskelige egenskaber, der kan befordre arbejdet?

Meget ofte forveksles det faglige niveau med den førstnævnte bestanddel, de praktiske færdigheder, og herved bevæger diskussionen sig over til at være et spørgsmål om præstationsniveau. Skal den gode fodboldspiller spille sammen med den dårlige, eller skal der være en niveaudeling efter praktiske færdigheder? Det er ikke helt tilfældigt, at eksemplet er fra et boldspil, da spørgsmålet er mest påtrængende i holdidrætterne.

Ser man på det frivillige idrætsliv, vil svaret på spørgsmålet afhænge af, hvad formålet med en aktivitet er. Man kan blot konstatere, at adskillelsen af de præstationssvage og de præstationsstærke er det altdominerende princip. Endnu da. Men det er en diskussion, jeg ikke skal tage nærmere op her, men i stedet vende tilbage til udgangspunktet på højskolen.

Her sigter en del af arbejdet på at uddanne ledere til det frivillige idrætsliv, og derfor må den teoretiske indsigt og især de pædagogiske færdigheder have en helt central placering, og her kommer kønsintegreringen ind som en positiv kraft. Det er min vurdering, ud fra erfaringer både fra lærerrollen og elevrollen, at kønsintegreringen generelt har en positiv virkning m.h.t. en sådan opprioritering af det pædagogiske indhold i undervisningen. Det gælder især nu, hvor der mere end nogensinde er behov og arbejdsopgaver for ledere, der ikke kun trasker ad de sædvanlige stier i den eksisterende idræt.

Men alligevel

Måske virker de forhold, jeg har draget frem, som en argumentation for et princip om, at jo mere man kan få blandet sammen jo bedre. Jeg mener dog ikke, at ønsker om en integration af fag eller en bestemt kønskvotering i enhver situation skal forhindre, at man dyrker områders egenart, så langt som kræfterne rækker.

Men alligevel er min konklusion den, at ud fra den udvikling, der er inden for idrætten og i samfundet som helhed, så er integrationen et gavnligt princip at anvende på nuværende tidspunkt.

Ole Nedergård.

Handicap-idræt på DJI.

Idræt er i dag et fast punkt i mange menneskers hverdag, hvad enten det nu drejer sig om elitefodbold, en ugentlig badmintonetime eller en luntetur i skoven. Ligegyldig på hvilken måde og hvilket plan idrætten dyrkes, er den med til at tilfredsstille mange menneskers trang til at røre sig og være sammen med andre - samtidig med, at aktivitet forbedrer ens fysiske tilstand.

Blandt »friske« mennesker, her i betydningen ikke-handicappede, er det en helt naturlig og fuldt ud accepteret ting at dyrke idræt, men handicappede må formodes at have et mindst lige så stort behov for at bevæge sig, løse opgaver og forbedre sig som friske - måske endda større, da man gennem idræt kan opnå resultater, som kan veje op mod de nederlag, man mange gange som handicappet lider i det civile liv i vort samfund.

I forbindelse med faget »Handicap-idræt« på DJI i 1978-79 var det derfor oplagt at gå aktivt ind i arbejdet for at forbedre handicappedes muligheder for at dyrke idræt i Vejle og omegn, da de sædvanlige idrætsklubber især tilbyder idræt, hvor man har brug for sin fulde rørlighed, og derfor er meget lidt åbne for handicappede. M.h.t. Vejle-området forholdt det sig sådan, at den eksisterende klub var meget lidt aktiv, og da intet tydede på, at det ville ændre sig til det bedre, blev vi på »Handicap-idræt« enige om at prøve at starte en ny klub op helt fra bunden.

Først måtte vi dog finde ud af, om der overhovedet var behov for sådan en klub. Vi fik kontakt med Vejle Amts Folkeblad (VAF), som støttede os helt fantastisk gennem omtale af initiativet og det første orienterende møde om foretagendet. Til selve mødet var der påen tilslutning, og det var både handicappede og pårørende til samme, som mødte op og støttede initiativet fuldt ud. Interessen var altså til stede, så det var bare med at få sat gang i tingene.

Endnu en gang var VAF behjælpelig, da der skulle indkaldes til stiftende generalforsamling. Her blev den første bestyrelse valgt, og

den kom til at bestå af både handicappede og ikke-handicappede, herunder en lærer fra DJI. Snart efter blev klubbens arbejde tilrettelagt, og vi kunne køre den første træningsaften, hvor DJI velvilligst stillede en træningshal til rådighed.

På »Handicap-idræt« blev vi enige om, at det nok var bedst, om vi delte en træningsaften i to, hvor den første time var for børn og helt unge, mens den anden time var for de lidt ældre. Desuden mente vi, det ville være bedst, hvis vi startede i det små med et mindre antal aktiviteter, hvor vi som et fast punkt ville indlede med fælles opvarmning og smålege til musik, hvorefter man delte sig i mindre grupper, som hver kørte sin aktivitet, hvor det for børnene drejede sig om hockey, bordtennis, volleyball og små boldlege, og en stor del af de voksne var glade for boccia og bordtennis, mens andre puslede lidt med vægttræning og kuglestød. Siden hen vil det nok blive aktuelt med flere og andre sportsgrene, hvilket medlemmerne i høj grad skal være med til at bestemme, ligesom der vil blive mulighed for at deltage i stævner etc. Ret hurtigt efter starten af klubben meldte et problem sig: mange havde efter sigende lyst til at komme, men kunne ikke få transportmulighed til DJI, fordi de havde anvendt deres sparsomme tilbud om transport fra kommunens side til andre lige så vigtige formål. Klubbens navn siger, at den henvender sig til handicappede både i og i omegnen til Vejle, men så snart man bor uden for Vejle, er det et problem at få transport på tværs af kommunegrænser.

I den tid, vi havde med arbejdet i klubben at gøre, var langt den største del af medlemmerne børn. På en godt besøgt træningsaften kunne der være et sted mellem 10 og 15 børn og unge, inkl. søskende til nogle handicappede børn, men da det siden blev de lidt ældres tur, var vi hjælpere som regel i stort overtal, og antallet af fremmødte medlemmer sjældent over fem. Grunden dertil kan ligge i flere ting: man var måske optaget af andre ting netop den aften, eller man havde som før nævnt ingen mulighed for at blive transporteret - eller man skjulte sig derhjemme med sit handicap. Måske kan det lyde lidt underligt, at man som handicappet skulle genere sig for at vise sig blandt andre handicappede, men personligt tror jeg, grundens dertil er den, at man føler det nedværdigende at måtte søger ind i en klub specielt for handicappede, når det, man ønsker allermest, er at blive accepteret med sit handicap blandt friske mennesker og få

lov til at udfolde sig blandt ikke-handicappede. Desuden er jeg selv i principippet modstander af specielle klubber for handicappede, da det jo netop er med til at isolere de handicappede fra det friske samfund og gør det vanskeligt at integrere handicappede.

Vor tids samfund er i høj grad præget af produktion og pengespekulation, hvor det produktionsdygtige menneske sættes højest, mens børn, gamle og af andre grunde uproduktive fjernes og anbringes på institutioner. Under sidste kategori hører en stor del handicappede, som mange gange ikke får mulighed for at deltage i en omend reduceret produktion, og da jeg tidligere i dette indlæg nævnte muligheden for som handicappet at hente lidt succes gennem idræt, var det netop som en slags kompenstation til at føle et værd. Alle har behov for at føle en værdi i samfundet - føle, at man udretter noget, og at man kan løse opgaver. Gennem idræt kan man lære sin krop, sine muligheder og begrænsninger at kende, og man kan ved at forbedre sig fysisk også bedre klare sig i det daglige. Man nærmer sig målet, nemlig at kunne klare sig i samfundet på lige fod med friske.

Inge Price Jensen

Der blev basis for basis.

Et nyt fag så dagens lys, da vinterskolen 1978/79 startede. Og vi har nu i år videreført faget. Der er tale om basisfag, et to timers fag for alle elever, som er inddelt i seks basishold. Basisholdene er stort set sammensat efter elevernes bofællesskab.

Indholdet bygger på fire hovedprincipper: decentralisering, ytringsfrihed, demokrati og kvalitet. Disse fire begreber lyder måske lidt vel flotte, når man ser på timerne reelle indhold og forløb. For umiddelbart kan indholdet snarere karakteriseres ud fra stikord som planlægning og vurdering af arrangementer, fællesmødernes afvikling, samværsproblematik og andre interne problemer. Hertil kommer den meget væsentlige funktion, at valg til de forskellige udvalg omkring emnedage, lærerråd, onsdagsarrangementer m.m. er lagt ud til de enkelte basishold.

Da foreningslære ikke længere er et fag på timeplanen, arbejder vi i basis også med mødeafvikling, da dirigent og referentrollen går på skift mellem eleverne fra gang til gang. Ligeledes betragter vi det som borgerligt ombud at skulle sidde i de utroligt mange udvalg, som de otte måneder også afstedkommer.

Ligesom sidste år har hvert basishold én repræsentant i lærerrådet. Men hvor der tidligere kun var tale om, at denne repræsentant havde udtalet, er der i år sket det glædelige, at elevrepræsentanterne har stemmeret i de spørgsmål, der vedrører deres ophold. Basisholdets repræsentant skal efter hvert lærermøde referere tilbage til holdet, hvor man så yderligere kan drøfte og uddybe punkter, der har været oppe på lærermøderne.

Som noget væsentligt på basisholdene drøfter vi den enkeltes forpligtelse over for sig selv og overfor de andre, ansvarlighed over for helheden om man vil. Nogle vil måske hertil sige, jamen, det gør vi da på alle hold, i alle fag. Og det er nok rigtigt. Men den tale om ansvarlighed er mere snævert knyttet til det bestemte fags indhold. Ansvarlighedsproblematikken på basisholdet tages oftest op, når

det drejer sig om forhold, der ligger ud over undervisningstiden. Og da kan det være lige fra larm på gangene til ikke at have overholdt en aftale, som man har været med til at beslutte på basisholdet.

De fire hovedprincipper er hermed belyst - og dog. Hvor ligger decentraliseringen? Den ligger deri, at alle beslutninger ikke tages fra centralt hold, f. eks. af forstander eller lærerrådet alene.

Men hvad med ytringsfrihed? Den frihed er ikke det papir værd, den er skrevet på, hvis ikke man lærer at ytre sig, hvis ikke man tør udtale sig. Og det mener vi, man lettere gør i ens egen gruppe først, og derefter, når man har vundet lidt erfaring og fået lidt selvtillid, kan man ytre sig blandt flere, f. eks. på fællesmødet.

Hvordan kan en elevgruppe fungere i et repræsentativt demokrati kaldet DJI? Hvordan er stedets rammer i forhold til det reelle demokratis rammer? Hvad er min ret, og hvad er min pligt som medlem i et demokrati? Det er nogle af de spørgsmål, der rejser sig, når vi i denne forbindelse bruger ordet demokrati.

Målet ligger dér, hvor den enkelte får større bevidsthed om sin egen situation, får større forståelse af sammenhængen mellem rammerne og indholdet i et demokrati. Det kan også benævnes kvalitet, hvor kvalitet i denne sammenhæng skal forstås som det modsatte af tilfældigt og uovervejet. Vi betragter basis som en yderst nødvendig blandet landhandel, hvor der er plads til »alt muligt« og alle mulige.

Jørn Richter

Studierejse til Kina

亲爱的朋友们：

我们为了进一步体现丹中两国人民的友谊来到中国。

这个访问团是由来自五所丹麦体育学校的教师所组成的。体育学校是培养训练和指导青年人民体育运动的地方。我们争取在丹麦创造更多的旨在使更多的人能够参加体育运动的机会。我们知道中国擅长于体育活动，并且我们希望通过在这里的学习访问能够促进发展丹麦的体育活动。

除了体育以外，我们还愿意，访问中国人民，研究你们的文化和政治情况。因为这些东西已在许多方面引起了西方的注意和钦佩。

我们希望能在友谊之中接触中国人民。

丹麦体育学校访问团

Kære venner!

Vi er kommet til jeres land i håbet om at kunne styrke venskabsbåndene mellem det danske og det kinesiske folk.

Denne gruppe består af lærere, som kommer fra fem idrætshøjskoler i Danmark. På idrætshøjskolerne uddanner vi unge mennesker til at træne og lede i det folkelige idrætsarbejde. Vi prøver i Danmark at medvirke til, at mange mennesker får mulighed for at deltage i idrætslige aktiviteter. Vi ved at Kina er kommet langt i bestræbelserne på at inddrage mange mennesker i idrætten, og det er vores håb, at vore studier her kan virke inspirerende for den idrætslige praksis i Danmark. Udover vores studier af den fysiske kultur vil vi møde det kinesiske folk og studere dets politiske og kulturelle forhold, fordi udviklingen i Kina på så mange måder har vakt opmærksomhed og beundring i Vesten.

Vi håber at kunne møde det kinesiske folk i venskab

En gruppe lærere fra idrætshøjskoler i Danmark

Ind og ud af Kina

Det er fredag den 27. juli 1979. På søndag er der afrejse. Hvem havde egentlig troet, at dette skulle blive virkelighed? Var det ikke bare en flyvsk tanke, Torben fostrede dengang for mere end 2 år siden? En studierejse til Den kinesiske Folkerepublik. Kunne det realiseres? I dag ved vi, at det kunne. Men der er gået et stort arbejde forud. Kontakt med kinesiske myndigheder, rejsebureauer, ministerier, idrætsorganisationer. Ansøgninger om økonomisk støtte. Forberedende kurser for deltagerne. Vi er 23 fra 5 forskellige idrætshøjskoler. Bent, Lischen, Torben, Jørn og Mogens fra DJI.

Sammen skal vi søge at opfylde det formål, der er opstillet for turen:

- at studere den fysiske kultur i det kinesiske samfund – herunder uddannelsen af lærere/instruktører/trænere til såvel den folkelige idræt som eliteidrætten,
- at studere den idrætslige praksis i skoler, på læreanstalter, i idrætsforeninger og i samfundet iøvrigt,
- at opnå kendskab til den idrætslige forskning,
- at studere idrætsfaciliteter, samt
- at opnå indsigt i den kinesiske kultur iøvrigt.

På turen ud skal vi opholde os 2 dage i Moskva for derefter at rejse 6 dage med den trans-sibiriske jernbane til Peking. Men storpolitiske problemer på grænsen mellem Kina og Sovjet betyder aflysning af netop vort tog. Vi finder alternative rejseruter. Vi afsender telegrammer. Men det er weekend over hele verden, så vi må tage til Moskva i håbet om, at vores telegrammer bliver besvaret mandag. Håbe på at vort store projekt kan gennemføres - trods vanskelighederne. Check-in til Moskva. Spændte og delvis lettede sidder vi i Aeroflot-maskinen mod den sovjetiske hovedstad. Nu er vi endelig på vej.

Rejseproblemerne løses. Vi kan blive i Moskva én dag ekstra. Kineserne accepterer at vi ankommer til Peking 4 dage tidligere end planlagt. Der er plads til os i flyet Moskva-Peking onsdag aften.

Ind i Kina

Med »Himlens tag« under os og dets synonym »Den kinesiske Mur« bag os glider den sovjetiske stålfugl, Illushin, nænsomt og rytmisk ned mod landingsbanen. Klokken er 10.45 Pekingtid den 2. august 1979.

Onsdag den 1. august var vi endnu i Moskva, hvor vi om formiddagen bl. a. overværede de indledende boksekampe i forbindelse med Spartakiaden, de socialistiske landes modstykke til den officielle olympiade, som også finder sted i Moskva næste år.

Om aftenen var vi i lufthavnen kl. ca. 20.00, og alt forløb glat lige til det øjeblik, hvor vi skulle om bord i flyet. Skiltet med Peking hang der rigtigt nok, men foran udgangen stod tre Aloshaer fra Sovjetarmeen, og vi blev henvist til en anden udgang, hvor der stod Ulan-Bator, hovedstaden i Den Mongolske Folkerepublik, som vi skulle have passeret med Den transsibiriske Jernbane. Skulle vi mon alligevel havne dér? Nej, nej! Selvfølgelig gik flyet til Peking. Men ét er en relativ ligegyldig gruppe danske lærere, noget andet er storpolitik. Ingen uden passagererne måtte altså i Moskva vide, at flyet nu også gik som planlagt.

Flyet ruller hen ad landingsbanen i Peking. Efter 8 timer i luften havde vi hele Sibirien og Mongoliet bag os. En kontrastankomst.

Kontrast klimatisk, menneskeligt og lydmæssigt. Cikaderne larmede, som tusindvis af vandhaner, der ikke er blevet lukket ordentligt i, da vi steg ud af flyet. En fugtigvarm dyne pakkede os ind i et dampbad, da vi svedige og overvældede blev modtaget af smilende og hjælpsomme kinesere, der uophørligt sagde »group, group«, mens de viste os vej.

Var det mon en attitude, et bevidst udspil overfor de russiske pas-og toldmyndigheder, som nok var høflige, men bestemt ikke smilende.

En kinesisk landarbejder cykler forbi flyet på landingsbanen. Den bruger han som vej til sit hjem, der ligger lige op til banen. Fascineret følger vi det første møde med det karakteristiske pekingtråd. I et harmonisk tilpasset tempo fortoner han langsomt bort til akkompagnement af stigende og faldende lyde fra de hårdt arbejdende cikader.

I Peking så vi igen hans hvide ryg og sorte bukser, mens gummitofskoene sikkert holdt kontakt til pedalerne. Da var han blot i milliontal.

Vi kører ind til »the-passed-away-chairman's« hovedstad (Mao nævnes aldrig som død, han er »gledet bort«). Undervejs passerer vi utallige majsmarker og små mere eller mindre faldefærdige huse, som vækker vores erindring om jordskælvet i nærheden af Peking for ca. 1 år siden. Mellem majsmarkerne og husene vokser ris, hvor der overhovedet er muligt. Hovedvejen er et mylder af mennesker i hvide skjorter. Hovedvej med lommetørklæder.

Ud og ind svinger cyklerne, i tusindvis, og helt nye at se på og trådt i en kadence, der passer til en langsom vals. Kineseren har erfaringen i den slags vej. Tag den med ro kammerat!

Mylderet af mennesker tager til. Der skal jo immervæk være plads til 8 millioner, selvom chaufføren og andre ligesindede gjorde deres til at reducere antallet i en slalomkørsel, hvor mennesker til fods, cykler og forvildede hunde tilsyneladende virkede som den røde klud for den frembusende firehjuls-bande.

Vi arbejder os frem gennem fremmede dufte, larmende cykelklokker og signalhorn, til larmens kontrast »Den himmelske Fred's« tempel.

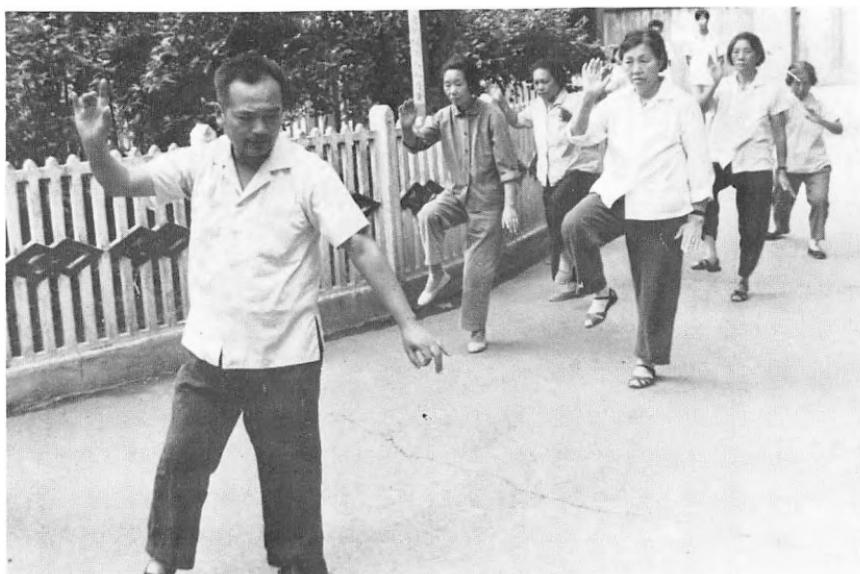
Næste morgen

Peking er stået op. På gadehjørnet står mænd og kvinder i alle aldre og gør gymnastiske øvelser, mens deres medborgere kommer løbende i alle mulige retninger på en af Pekings dis-indhyllede brede avenuer. De motionerer, og klokken er 05.30.

»Kålormen« bugter sig tudende ned ad den brede avenu. Bussen er fyldt helt ud med siddende og stående kinesere på vej til arbejde. Den er samlet på midten som en harmonika, der ved sving og drejninger snor sig ud og ind som en kålorm. Cykler kommer frem i rolige, langsomme temperaturtilpassede bevægelser. »Femogtyve grader, femogtyve grader« synger fælgene, mens ringeklokvens kimen i små hidsige skingrende klemt skriger tilbage: »Det bliver 14 grader endnu, det bliver 14 grader endnu!«

Cykelklokker, tudehorn og cikader giver Pekings opvågnen for tre instrumenter.

Dette er rammen, mens vi løber morgenløb, kineserne og os, blonde og sorthårede i samme ærinde, men fra forskellige verdener og i forskellige retninger. Modsætninger i ydre betragtning, men enhed i den fælles handling. Peking løber og cykler, går og kører. Peking bevæger sig. Og kineseren er kropsligt smuk og bevæger sig kønt.

Vi laver skyggeboksning sammen med en gruppe kinesere ikke langt fra vort hotel. Friendship hedder det. Og »friendship« oplever vi sammen med 12-personers-gruppen, mænd og kvinder, som kommer her hver morgen til deres daglige motion med tai chi, skyggeboksning.

Der er koncentrerede, smidige og glidende bevægelser, hvis udførelse kræver så stor indlevelse, at tanken frigøres. Sådan lader man op til dagens arbejde.

Aktiviteten er ikke noget særligt fælde. Det er reglen. Hver morgen starter et flertal af Kinas godt 900 millioner dagen med tai chi, gymnastik, basketball på interimistiske spillepladser, spiller badminton i parkerne og på gaderne eller løber. Det er masseidræt for folkesundheden, den folkesundhed, som er en af de væsentlige forudsætninger for landets videre udvikling. Der er sammenhæng i tingene. Ikke noget med kinesiske æsker. Dette er enkelt og konkret.

Sådan også med kontrasten mellem vores indkvarteringsforhold på hotellet og boligforholdene lige uden for. Vi har to store værelser til to personer og bad, mens de fleste af Pekings indbyggere lever i små lave huse, ofte med stengærder til indhegning og uden sanitære faciliteter.

Så meget mere imponerende er synet af de millioner hvidklædte kinesere på Pekings jordveje. Alle i rent tøj. Og ingen syge eller invalide. Det er slående.

Man bliver svimmel bare ved tanken om den forandring, der er sket i samfundet i løbet af bare 30 år. Fra sult og undertrykkelse, sygdom og ydmygelse før 1949 til mæthed og frigørelse, sundhed og stolthed i dag.

Østen og Vesten. Kontrasten er synlig og håndgribelig. - Vi er kommet ind i Kina.

Zig-zag gennem Kina

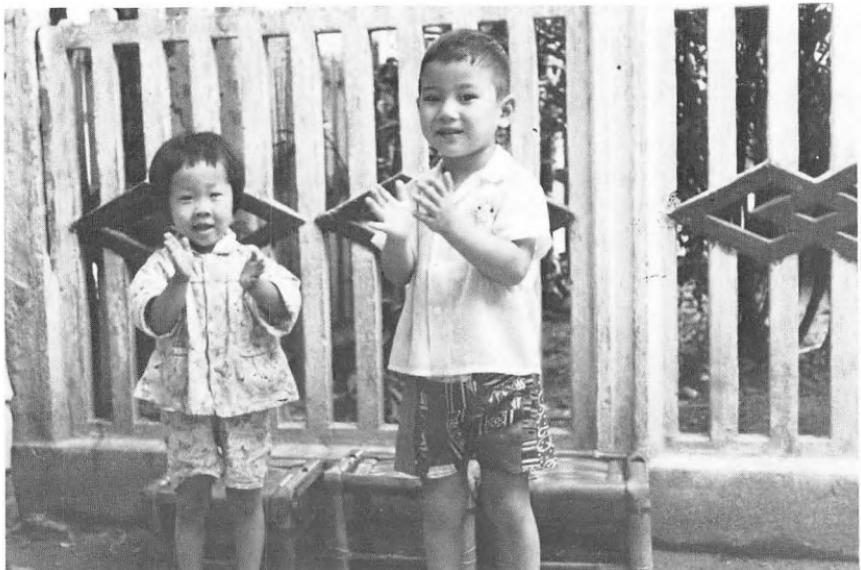
De følgende 20 dage zig-zag'er vi os gennem landet. Vi besøger fritidssportsskoler, træningscentre, svømmearnærlæg, børnehaver, idrætshallen, fabrikker, teatre. Vi har samtaler med ledende idræts-politikere på alle niveauer. Vi besøger folkekommuner. Vi interviewer trænere, ledere, aktive idrætsfolk. Vi oplever wushu, tai-chi, kinesisk akrobatik. Vi ser kinesere træne i næsten alle de idræts-grene, vi kender hjemmefra. Vi konkurrerer på venskabelig fod med vore kinesiske venner i basket og volley.

Gruppen arbejder både nat og dag. Spørgsmål forberedes. Referater renskrives. Besøg planlægges. Kufferter pakkes og pakkes ud.

Togrejse 400 km i zig. Fly 1000 km i zag. Hoteller indtages og forlades i alt for hastig rækkefølge.

Vi besøger alle de kulturhistoriske steder. Muren. Den forbudte by. Ming-gravene. Sun-Yat sen-mausolæet. Xians arkæologiske udgravninger. Vi er tæt på den nutidige historie. Mao og Hua er med over alt. Portrætterne side om side. De så os før Margrethe.

Videre i zig og zag. Peking - Paitaiho - Peking - Xian - Loyang - Nanking - Shanghai - Canton. Næsten 6000 km rejser vi inden for Kinas grænser. Vi skal nå det hele på kun 22 dage. Gruppen arbejder og oplever i en rytme, der stadig accelererer.

Ud af Kina

Det er fredag den 24. august. Afgang fra Pai Yun-hotel kl. 06.45. Det er begyndelsen til afskedens time. Kufferterne er pakket for sidste gang i Kina. På stationen kører vi op mod portrætterne af Mao og Hua, som ved hver togafgang har overvåget, at vi nu også kom ordentlig afsted. Vore to guider har i bussen fået tale, tak og to »Herning-trøjer«, og vi har fået den sidste obligatoriske hilsen: »... and remember me to your relatives«.

Vogn nr. 2 okkuperes. Cantons plumre og fugtige luft presses ud til siderne, da toget tilskyndet af den kinesiske perron-marchmusik sætter i gang. »Hello, friends. Good-bye, friends!« vi vinker til guiderne, Hua, Mao og alle deres venner. Farvel Canton. Klokken er 07.25.

Endnu engang stor arbejds- og mødeaktivitet i vognen. Rapporter færdiggøres og strategien for materialets efterbehandling lægges. Menigmand og »juntaen« arbejder. Som altid under turen.

Disen slører landskabet. Men indtrykkene er klare. Og endnu engang passerer en del af den kinesiske hverdag revy. Den hverdag som man i glimt aner fra et togvindue. Grønne marker med sukker-rør og paddy, de nyplantede ris, som kræver så mange hænder og bøjede rygge. Beskyttet mod solen af sin store brede gule stråhat planter kineseren den uundværlige ris. Der er trafik i markerne og på vejene. Den tværgående trafik – i alle retninger. Man kommer alle steder fra og går alle steder steder hen. Nogle gange må man stoppe, som når bommen er gået ned ved en jernbaneoverskæring. De grønne lastbiler holder foran bommen. På ladet står de mange kinesere. Et tog med vinkende passagerer kan nemt bringe smilene og gestikulationerne i aktivitet. Stationsforstanderen i sin hvide jakke og sine blå bukser står med de to røde og gule signalflag under armen, mens vi raser gennem hans station.

Kvindelig togbetjent nr. 0943 i sine standardiserede blå bredrøvede bukser disker op med varmt vand til thekrusene, mens lokomotivføreren, som et mægtigt pust i en kæmpeflaske, sender tog-hornets toner videre frem til næste overskæring eller næste station. Ga-gung, ga-gung, ga-gung. Der er rytme i og uden for toget.

Vandbøflerne trækker sejgt træploven gennem mudderet i de kommende rismarker. Denne gang ligger der ikke nogen og sover på dyrets ryg som forleden, da vi var på vej til Fen Shan. De tilplantede rismarker ligger grønne og uendelige, og terrasserne fortoner i disen.

Vi begynder at stige. Og kl. 09.30 ruller vi ind på grænsestationen ved Shen zhen he-floden, grænsen mellem Kina og Hong Kong. Hvilke tanker gjorde vi os mon, mens vi var på vej ud af Kina? På trods af møde- og arbejdsaktivitet? Forsøgte vi at opsummere rej-

sen og vores oplevelser? Kunne vi få hold på indtrykkene? »KINA PÅ VEJ« – som bogen hedder, men hvor var vi på vej hen med vores oplevelser? Hvordan få hold på os selv i forhold til oplevelserne? Hvad var der sket for os og med os? Nogle af de konkrete svar og resultater ligger i kufferterne i form af rapporter og rejsebeskrivelser, men vores egen afklaring – hvor ligger den?

Et mylder af mennesker befolker grænsestationen. Stadig den tværgående strøm. Til det sidste. Mennesker på vej ind og ud af Kina. Ind og ud af to forskellige verdener. Pas- og toldformaliteter klares nemt. Vi går over broen – ind i Hong Kong-området.

På perronen i kronkolonien belejres vi af SPRITE, COKE, dåseøl, stegte kyllingelår og slik. Der råbes og skriges om salg af alt muligt. I baggrunden vajer det kinesiske flag over broen, mens en gammel kineserkvinde på Hong Kong-siden hastigt opsamler de henkastede tomme blikdåser. Vi er kommet tilbage i den kapitalistiske verden.

Et tog ruller ind. Det er et lokaltog. En eller anden sørger for at vi kommer først op, men så åbnes der ellers for de lokale folk. Børn, mænd og kvinder farer frem og tilbage i vognene og sælger sprite,

coke, lår og frugt. Efter sælgerne kommer samlerne. Bliksamlerne – eller the-american-way-of-life-produkthandlere.

Efter utallige stop når vi Kowloon (kronkoloniens fastlands-halvdel). Den lokale rejseagent tager imod. Der er problemer med flyreservationen til Bangkok. Vi stryger den planlagte sight-seeing og tager direkte til lufthavnen. Vi forhandler med luftfartsselskabet. Spiser frokost. Forhandler igen og venter. Der bliver plads til 18 i flyet. Fem må blive i Hong Kong til næste dag.

Motorerne er startet i det store jumbo-jetfly, da vi som de sidste bliver kørt ud. Gruppen tørrer lettet sveden af panden, da vi entrer slagskibet. I det flyvende hotel er der take-off til Beethoven, Abba, Broadway-melodier, eller hvad man nu har valgt som akkompagnement. Ud på rullebanen med vand til begge sider. Et ordentligt tilløb, og fuglen flyver. Stejlt. Stejlt. Hong Kong transit. Der serveres og skænkes. Vi passerer Vietnam. Rører der sig noget et eller andet sted? Før: »Vor generations krig« – nu: »Bådflygtninge«. Selv Vi-valdi i stereo har ingen chance for at stoppe associationerne.

Canton–Bangkok på én dag. Det store spring. Men var det fremad?

Bangkok i 3 dage skærper kontrasterne. Så 18 timer i luften for at nå Danmark. Bangkok - Bombay - Moskva - København. En måneds fællesoplevelser afsluttes foreløbig omkring transportbåndet med vore kufferter, tasker, skrivemaskiner.

I løbet af vinteren, når det omfattende materiale er gennemgået og bearbejdet, vil gruppen udsende en bog om idrætten i Kina. Der vil også ligge dias-serier og live-film på bordet som konkrete resultater af turen, men hver enkelt deltager vil stadig være fuld af indtryk og oplevelser fra det store, smilende, klappende, cyklende Kina.

Mogens Rieks & Jørn Richter

Kursusvirksomheden.

Vi ved, at den største del af vore kursister og deres ledere er glade for at anvende Den jyske Idrætsskole som kursussted. Mange siger det til os og til køkkenet - det er vi glade for. En ung deltager i DBU's landsjuniorturnering giver udtryk for sin glæde ved opholdet i SBU's medlemsblad således: – efter en omtale af de indendørs og udendørs faciliteter skriver han: »Spisesalen er en vigtig del af skolen! Det er helt utroligt, hvad man kan sætte til livs i løbet af en dag. Heldigvis var der masser af den velfortjente mad, men ikke nok med det. Det var mad af høj kvalitet, og det på trods af, at der skulle spises omkring 150 personer hver gang. En ros til køkkenet. Forstanderen kan i det hele taget være godt tilfreds med sin skole«. Et godt råd om at benytte en ekstra ekspedient i kiosken i pressede situationer har vi noteret os.

Blandt de mange kursus, som har været afholdt på skolen i årets løb, har der også været fem af skolens egne - de såkaldte godkendte kursus: to pensionistkursus (»Aktiv Idrætsferie for ældre«) i maj, 2 gymnastiklederkursus henholdsvis i juli og oktober og det traditionelle Old Boys-kursus i august. Skolens lærere suppleret med en-

kelte foredragsholdere og timelærere har varetaget undervisningen på disse kursus.

Vi kan igen i år konstatere, at samarbejdet mellem kursus og skole er gennemført på en god måde, idet alle er villige til at indordne sig og følge de få retningslinjer, der gives for opholdet af skolens medarbejdere. Fra vor side respekterer vi det veltilrettelagte forløb og den energiske arbejdsindsats, som langt den overvejende del af vores kursus præges af.

Vi er glade for den store søgning, der er til vor skole som kursussted, og vi har en begrundet formodning om, at den også vil fortsætte i årene fremover, idet vi har kursusbestillinger for det meste af 1980, men også en del for 1981 og 1982.

Da vort kursusarbejde i de senere år har været i stadig stigning, arbejder vi på en omorganisering af den administrative side af denne for skolen så vigtige funktion. I løbet af foråret regner vi med, at den får sin endelige udformning.

Bjarne Hauger.

Kursuskalender 1979

Januar:

6.- 7.	Dansk Boldspil Union
7.-12.	Statsskattedirektoratet
12.-14.	Dansk Sejl Union
12.-14.	Dansk Athletik Forbund
15.	Samvirkende Idrætsklubber, Vejle
19.-21.	Dansk Ride Forbund
19.-21.	TRIM-komiteen
21.	Jydsk Boldspil Union
20.-21	Samvirkende Idrætsklubber, Vejle
20.-21.	Jydsk Boldspil Union
22.-26.	Statsskattedirektoratet
26.-27.	Den jyske Idrætsskoles Elevforening
26.-28.	Dansk Forening for Rosport
27.-28.	Dansk Sejunion
27.-28.	Kogtved Søfartsskole
27.-28.	Jydsk Boldspil Union
27.-28.	Dansk Boldspil Union
28.-2.2.	Statsskattedirektoratet

Februar:

1.	Samvirkende Idrætsklubber, Vejle
2.- 4.	TRIM-komiteen
2.- 4.	Dansk Tennis Forbund
2.- 4.	Akademisk Boldklub
3.	Samvirkende Idrætsklubber, Vejle
5.	Samvirkende Idrætsklubber, Vejle
6.	Samvirkende Idrætsklubber, Vejle
9.-11.	Dansk Ride Forbund
9.-11.	Dansk Athletik Forbund
10.-11.	Dansk Tennis Forbund
10.-11.	Samvirkende Idrætsklubber, Vejle
12.-16	Statsskattedirektoratet
15.	Samvirkende Idrætsklubber, Vejle
16.-18.	Dansk Ride Forbund
16.-18.	TRIM-komiteen
17.-18.	Vorup Fodboldklub
18.	Jydsk Boldspil Union
18.-23.	Statsskattedirektoratet
19.	Samvirkende Idrætsklubber, Vejle
23.-25	Dansk Ride Forbund
23.-25.	Dalby Idrætsforening
24.-25	Århus 1900
25	Samvirkende Idrætsklubber, Vejle
26.	Samvirkende Idrætsklubber, Vejle

Marts:

2.- 4.	TRIM-komiteen
2.- 4.	Skensved Idrætsforening
3.	Samvirkende Idrætsklubber, Vejle
3.	Dansk Handicap Idræts-forbund
4.	Jydsk Boldspil Union
5.- 9.	Statsskattedirektoratet
6.	Samvirkende Idrætsklubber, Vejle
7.	Samvirkende Idrætsklubber, Vejle
9.-10.	Dansk Boldspil Union
9.-10.	Den jyske Idrætsskoles Elevforening
9.-11.	Randers Sportsklub »Freja«
10.-11.	Vejlby Idrætsklub
10.-11.	Dansk Fodbolddommer Union
11.-16.	Statsskattedirektoratet
14.	Samvirkende Idrætsklubber, Vejle
15.	Samvirkende Idrætsklubber, Vejle
16.-18.	TRIM-komiteen
16.-18.	Dronningborg Boldklub
19.-21.	Statsskattedirektoratet
21.	Samvirkende Idrætsklubber, Vejle
22.	Samvirkende Idrætsklubber, Vejle
23.-24.	Vejle Boldklub
24.	Samvirkende Idrætsklubber, Vejle
26.-30.	Statsskattedirektoratet
26.	Samvirkende Idrætsklubber, Vejle
28.	Samvirkende Idrætsklubber, Vejle
30.-14.	Dansk Ride Forbund
30.-14.	Skensved Idrætsforening
31.-14.	Dansk Idræts Forbund

April:

1.- 7.	Hovås Idrætsforening
6.- 8.	Dansk Ride Forbund
6.- 8.	Svendborg Forenede Boldklubber
7.	Dansk Jernbane Idrætsforbund
8.-14.	Lørenskog FIL.
11.-15.	De Danske Gymnastik- og Ungdomsforeninger
12.-16.	Aarhus Gymnastikforening
14.-21.	Voss Fodboldklub
16.-20.	Dansk Amater Bokseunion
21.-22.	Dansk Ride Forbund
23.-27.	Statsskatedirektoratet
27.-29.	Dansk Athletik Forbund
27.-29.	Dansk Ride Forbund

27.-29.	De Danske Skytte-, Gymnastik- og Idrætsforeninger	6.- 9.	Dansk Gymnastik Forbund
28.-30.	Idrætssamvirket Århus	9.-13.	Dansk Boldspil Union
29.	Dansk Gymnastik Forbund	14.-18.	Dansk Boldspil Union
30.-4.5.	Statsskattedirektoratet	15.-21.	De Danske Skytte-, Gymnastik- og Idrætsforeninger og De Danske Gymnastik- og Ungdomsforeninger
Maj:		18.-22.	Dansk Boldspil Union
2.- 3.	Specialarbejdskolen	21.-22.	Den jyske Idrætsskoles Elevforening
4.- 6.	Dansk Ride Forbund	25.-29.	Dansk Veteran Tennis Forbund
5.- 6.	Dansk Ride Forbund	27.-29.	Århus 1900
5.- 6.	Jydsk Atlet Union	28.-31.	Dansk Boldspil Union
5.	Dansk Idræts Forbund	30.-4.8.	Humlebæk Boldklub
9.-21.	Landsforeningen af pensionister	30.-2.8.	Historielærerforeningen
10.-13.	De Danske Skytte-, Gymnastik- og Idrætsforeninger	30.-5.8.	Dansk Gymnastik Forbund - Københavnskreds
11.-13.	Dansk Ride Forbund	31.-4.8.	Dansk Håndbold Forbund
13.-18.	Dansk Aften- og Ungdomsskole- foreningen, Fredericia afd.		
17.	Dansk Gymnastik Forbund	August:	
19.-20.	Landsforeningen af pensionister	3.- 5.	Dansk Atlet Union
19.-20.	Dansk Sportsdykker Forbund	3.- 5.	Dronningborg Boldklub
21.-23.	Halinspektørforeningen.	4.- 5.	Postens Idrætsforbund
	Vingstedcentret	5.- 9.	Centerlederne (Vingstedcentret)
22.-28.	Landsforeningen af pensionister	5.-11.	Göteborg Distrikts Idrottsförbund
23.	Vejle Folkedanser Forening	8.- 9.	Vingstedcentret. Arabere
23.-24.	Jydsk Boldspil Union	10.-12.	Dansk Athletik Forbund
24.-27.	Postens Idrætsforbund	10.-12.	Dansk Sportsdanser Forbund
25.-27.	Dansk Ride Forbund	11.-17.	Göteborg Distrikts Idrottsförbund
27.	Dansk Atlet Union	17.-18.	Den jyske Idrætsskoles Elevforening
27.	Den jyske Idrætsskoles Elevforening	18.-19.	Den jyske Idrætsskoles Elevmøde
28.-1.6.	Statsskattedirektoratet	20.-26.	Den jyske Idrætsskoles Old-Boys kursus
29.-1.6.	Vingstedcentret. (Amtskommunale Alkoholkonsulenter)	22.-23.	TRIM-komiteen - konsulentmøde
Juni:		24.-26.	TRIM-komiteen
8.-10.	Dansk Vægtløftnings Forbund	24.-26.	Gentofte-Vangede Idrætsforening
8.- 9.	Dansk Svømme Union	25.-26.	Jydsk Boldspil Union
9.	Stiftsudvalget for Ydre Mission - Haderslev nord	27.	Dansk Farmaceutforening
9.-10.	Sct. Georgsgilderne i Danmark	31.-2.9.	Esbjerg Håndboldklub
10.-16.	Göteborg Distrikts Idrottsförbund		
15.-21.	Göteborg Fottbollförbund	September:	
16.-17.	Dansk Døve Idræts Forbund	1.- 2.	Dansk Gymnastik Forbund
16.-17.	Postens Idræts Forbund	7.- 9.	Esbjerg Håndboldklub
16.-17.	Dansk Gymnastik Forbund	8.- 9.	Jydsk Boldspil Union - Seminar
18.-22.	Statsskattedirektoratet	10.	Sydjysk Volleyballklub
22.-24.	Dansk Bueskytte Forbund	14.-16.	Akademisk Boldklub
23.-25.	Dansk Boldspil Unions stævne	15.-16.	Dansk Ishockey Union
23.-1.7.	Dansk Idræts Forbund I	16.	Dansk Gymnastik Forbund - Grand Prix
25.-30.	Dansk Boldspil Union - Landsjuniorturnering	17.-21.	Statsskatedirektoratet
30.-4.7.	Dansk Boldspil Union	19.	Vejle Boldklub
30.-6.7.	Badmintonkursus v/Anne-Lise Baden	21.-23.	Lyngby Håndboldklub
Juli:		21.-23.	Dansk Forening for Rosport
1.- 8.	Dansk Idræts Forbund II	23.	Dansk Gymnastik Forbund - Sydkreds
5.- 9.	Dansk Boldspil Union	28.-29.	Den jyske Idrætsskoles Elevforening
		28.-30.	Dansk Athletik Forbund

28.-30.	A.I.A /Tranbjerg	6.	Samvirkende Idrætsklubber, Vejle
29.-30.	Dansk Ride Forbund	9.-10.	Dansk Trampolin Forbund
29.-30.	Idrættens Samarbejdsudvalg - Fyns amt	9.-11.	Dansk Ride Forbund
		10.	Samvirkende Idrætsklubber, Vejle
		10.-11.	OD-Sønderborg
		11.	Dansk Gymnastik Forbund - Sydkreds
3.- 4.	Åndssvageforsorgens lærerforening	14.	S.I.V. Vejle
6.- 7.	Dansk Idræts Forbund	16.-18.	Dansk Forening for Rosport
8.- 9.	Dansk Idræts Forbund - svensk besøg	17.-18.	Svendborg Amt
8.-12.	Statsskattedirektoratet	19.	Samvirkende Idrætsklubber, Vejle
11.-12.	Aktivbanken - Vejle afdeling	19.-23.	Statsskattedirektoratet
12.-14.	Dansk Ride Forbund	23.	Kirsten Jepsen/Signe Troelsen
13.-14.	Dansk Døve Idræts Forbund	23.-25.	Gymnastikkursus
14.-20.	De Danske Skytte- , Gymnastik- og Idrætsforeninger	24.	Dansk Fodboldtræner Sammenslutning
	og De Danske Gymnastik- og Ungdomsforeninger	26.	Samvirkende Idrætsklubber, Vejle
20.-21.	Dansk Trampolin Forbund	30.-2.12.	Samvirkende Idrætsklubber, Vejle
26.-28.	Samvirkende Idrætsklubber, Vejle og Dansk Ride Forbund		Dansk Boldspil Union
28.-29.	Dansk Gymnastik Forbund		
29.-2.11.	Statsskattedirektoratet		
November:		December:	
2.- 4.	Olympia Bokseklub, Odense	1.	Samvirkende Idrætsklubber, Vejle
3.- 4.	Dansk Idræts Forbund	1.- 2.	Tarup/Pårup Idrætsforening
5.- 6.	Dansk Professionelle Golf Association	2.	Samvirkende Idrætsklubber, Vejle
		3.- 6.	Statsskattedirektoratet
		6.- 7.	Dansk Lærerforeningen
		8.- 9.	Dansk Trampolin Forbund
		10.-14.	Statsskattedirektoratet
		14.-16.	TRIM-komiteen

Knud Thomassen.

Elevforeningen og dens medlemmer.

Elevforeningen består af en skare mennesker, som har det til fælles, at man i kortere eller længere tid har været på Den jyske Idrætskole. Medlemmer bliver de fleste, medens de er på skolen. En lille del finder dog først ud af senere, hvilke fordele der er forbundet med et medlemskab.

Efterhånden som årene går, tynder det ud i rækkerne på de forskellige årgange - et fænomen, som der ikke kan gøres andet ved end at forsøge på at reducere antallet af frafald.

Til at varetage dette hverv er der nedsat en bestyrelse, som gennem sit arbejde skal forsøge at gøre elevforeningens tilbud så attraktive som muligt, således at folk ikke føler trang til at »glemme« at betale kontingennt. Hver årgang har endvidere valgt nogle årgangsrepræsentanter, som skal forsøge at holde forbindelsen vedligé på de forskellige hold. I fællesskab prøver vi på at tilfredsstille medlemmernes krav. Medlemstallet har i de sidste 8 år vist en stigning på ca. 270, hvilket vil sige i gennemsnit ca. 34 pr. år, men det er faktisk for lidt, når man ved, at der hvert år er ca. 100 elever på skolen og fremover 114. Dette tal burde kunne forøges. Det kan vi sikkert alle blive enige om, men hvordan? Det er det stadig tilbagevendende spørgsmål, bestyrelsen bliver stillet overfor.

Vi har nogle få aktiviteter i løbet af et år, og disse må vi prøve hele tiden at forbedre, for at følge medlemmernes helt naturlige krav.

Et af »kravene«, vi er stillet overfor, er en forbedring af vores medlemsblad. Vi har fået nogle konkrete ideer at arbejde med. En drøftelse af disse ideer vil ske i bestyrelsen, når der forhåbentlig er kommet supplerende kommentarer fra andre medlemmer.

Et andet »krav« er kommet fra en af årets elevmødedeltagere. Det går ud på en mere rimelig fordeling af arbejds- og hvileperioder i elevweekenden. Vedkommende mener, vi har for mange aktiviteter på programmet, således at der ikke bliver tid nok til en af elevmødets væsentligste funktioner - nemlig samværet med gamle kam-

merater. Det er helt klart, at vedkommende har ret i disse betragtninger. Men set ud fra et andet perspektiv, er der måske nogle af de ting, der er på programmet, som ikke interesserer så meget, således at man kan benytte disse tidsrum til kammeratligt samvær. Man er ikke nødvendigvis tvunget til at deltage i alle aktiviteterne. Der er ingen, der presser på, og ingen sure bemærkninger, hvis man f.eks. ikke orker at deltage i fælles kaffebord lørdag eftermiddag, eller i morgenmotionen søndag morgen. Vi bestræber os på at lave nogle hvilepauser, således at programmet ikke bliver så presset, at man får stress, inden weekenden er ovre. Men vi vil også gerne give elevmødet et indhold, som man kan tage med hjem og bruge i det daglige arbejde!

Et tredie irritationspunkt har for nogen været afviklingen af lørdagsaftenfesten. Der har været riktig mange forskellige synspunkter fremme, som f.eks. - musikken er for høj - musikken er for lav - ikke afvekslende nok - for megen skiften stilarter o.s.v. Det er i hvert fald et af de punkter, hvor vi ikke kan gøre alle tilfreds.

Vi kan stort set dele elevmødedeltagerne op i 3 grupper, i forhold til deres årgange. De 3-4 sidste årgange danner den yngste gruppe, hvor man gerne vil have noget højt og larmende dansemusik.

Den midterste gruppe, gående på årgangene fra 70 til 74-75, vil gerne have det en smule mere dæmpt, så at der er mulighed for at snakke lidt sammen også mellem dansene, det er jo ikke os alle, der kan holde ud at være på gulvet konstant i 5 timer.

Den sidste gruppe er dem, der ligger før 1970, og med hovedvægten på 1959-63. Det er en forholdsvis stor gruppe, som gerne vil have noget god musik at danse til - dog ikke for højt - indtil man ved 24-tiden trækker sig tilbage til en mere privat form for aftenfest.

Det er disse 3 grupperinger, vi prøver at tilgodeose ved valget af orkester. Noget der er meget vanskeligt, da vi sjældent har lejlighed til at høre musikerne inden selve aftenen, og så er det desværre for sent at fortryde, hvis det viser sig at være en kikser.

Der er i øvrigt kommet forslag om en afkortning af lørdag aften, idet vedkommende mener, at 6 timer er for lange, når man skal være i fuld vigør igen søndag morgen. Det foreslås, at vi venter med at starte underholdningen til kl. 21.00 og dansemusikken til kl. 21.45 og i øvrigt satser på at slutte kl. 1.00. Dog med den klausul, at vi på forhånd har truffet aftale med musikken om at fortsætte til kl. 2.00, hvis der er interesse for det. Det skulle bevirkе, at der blev bedre tid til årgangsvise snakkerier efter aftensmaden. Det ville også lette arbejdet for oprydningsholdet, idet der ville være flere mennesker til at sætte i sving kl. 1.00, end der har været de sidste par år kl. 2.00. I realiteten har 4-5 mennesker brugt ca. 1 time på en oprydning, som kunne have været klaret på et kvarter, hvis folk havde været til stede og været indstillet på at gøre en indsats.

Som det fremgår af foranstående, er der mange meninger om, hvordan elevforeningen skal køres. At det er umuligt at gøre alle tilfreds, kan vi vist alle være enige om, men vi prøver at tilgodeose så mange ønsker som overhovedet muligt, inden for rammerne af vor økonomiske og tidsmæssige formåen.

Bestyrelsen kunne dog, i langt større udstrækning end tilfældet er nu, ønske flere henvendelser fra medlemmerne, så at vi kunne prøve at arbejde med de problemer, der kan være årsag til, at folk melder sig ud af foreningen.

Vi er godt klar over, at mange får andre kammerater f.eks. på andre læreanstalter, og det kan være umuligt at bevare kontakt med DJI-vännerne også - og når man måske samtidig ikke har den store

interesse for idræt mere, kan også det være årsagen til en udmeldelse.

Det, vi arbejder henimod, er derfor primært at holde på de personer, som stadig har et eller andet til fælles med DJI, enten kammerater fra højskoletiden eller et sportsligt tilhørssforhold til en forening, hvorved man kan drage nytte af vore forskellige kurser.

Men alle, som har været på DJI, skulle gerne kunne være tilfredse med at være medlemmer, om ikke for andet så for den vedvarende kontakt med idrætsskolen gennem skolens årsskrift og elevforeningens medlemsblade.

Vi bestræber os på at forny aktiviteterne i takt med tidens udvikling. Måske kan bestyrelsen ikke altid overskue alle nytænkninger på vores område. Derfor er det meget vigtigt for os, at der kommer noget respons fra medlemmerne på vore aktiviteter.

Vi håber derfor, at flere af medlemmerne har lyst til at give deres mening til kende til gavn for elevforeningsarbejdet, og vil skrive til bestyrelsen med tanker og ideer.

Oven på denne opfordring vil jeg slutte med at ønske alle foreningens medlemmer og alle ansatte på DJI en glædelig jul og et godt nytår.

Henning Rasmussen

Den jyske Idrætsskoles elevforenings bestyrelse

<i>Formand:</i>	<i>Henning Rasmussen</i>	<i>Telf. 09 - 16 48 76</i>
	<i>Ternevej 82</i>	<i>bedst mellem 18 - 19</i>
	<i>5210 Odense NV.</i>	
<i>Næstformand:</i>	<i>Helge Munkesø</i>	<i>Telf. 03 - 52 66 77</i>
	<i>Antvorskov Kaserne</i>	<i>aften lokal 269</i>
	<i>4200 Slagelse</i>	
<i>Kasserer:</i>	<i>Erik Grenå</i>	<i>telf. 06 - 87 18 98</i>
	<i>Søbygårdsvej 129</i>	<i>efter 17.30</i>
	<i>8450 Hammel</i>	
<i>Sekretær:</i>	<i>Pia Rask</i>	<i>Telf. 09 - 54 12 37</i>
	<i>Vårøvej 19</i>	
	<i>Bjerreby</i>	
	<i>5700 Svendborg</i>	
<i>Elevkartotek:</i>	<i>Birgit Knudsen</i>	<i>Telf. 09 - 34 11 50</i>
	<i>Sandbjergvej 121</i>	
	<i>5380 Dalby</i>	
	<i>Ingeborg Juul</i>	<i>Telf. 07 - 42 48 78</i>
	<i>Asagården 49 II tv.</i>	
	<i>7500 Holstebro</i>	
	<i>Carsten Lang Petersen</i>	<i>Telf. 09 - 16 90 56</i>
	<i>Holstedvej 7</i>	
	<i>5200 Odense V.</i>	

Suppleanter til bestyrelsen:

<i>Lene Bak Sørensen</i>	<i>Telf. 06 - 81 11 27</i>
<i>Åhavevej 82 I tv.</i>	
<i>8600 Silkeborg</i>	
<i>Gunnar Jensen</i>	<i>Telf. 07 - 12 73 57</i>
<i>Brorsonsvej 15</i>	
<i>7400 Herning</i>	

Foreningens revisorer:

<i>Knud Thomassen</i>	<i>Ole Nielsen</i>
<i>Den jyske Idrætsskole</i>	<i>Brydetoften 16</i>
<i>7100 Vejle</i>	<i>3200 Helsingør</i>
<i>Telf. 05 - 82 08 11</i>	<i>Telf. 03 - 29 75 89</i>

Foreningens postgironummer er 8 04 19 70 på kassererens adresse.

Elevmøde og jubilæumssammenkomst 1980

Den jyske Idrætsskole og elevforeningens bestyrelse indbyder til

ELEVMODE
lørdag/søndag, den 16. - 17. august.

Alle medlemmer af elevforeningen vil omkring 1. juli få tilsendt indbydelse og program for mødet. Skolen og elevforeningen tilrettelægger programmet sammen, og vi vil forsøge at give det et indhold, som er medvirkende til, at så mange gamle elever som muligt får lyst til at deltage aktivt i alle arrangementerne. Tag gerne kone, mand eller kæreste med.

Mødeafgiftens størrelse kan ikke opgives på nuværende tidspunkt. Den vil blive meddelt på indbydelsen. En giroblanket til betaling og tilmelding tilsendes, og vi beder alle, der ønsker at deltage, tilmelde sig skriftligt i forvejen af hensyn til bespisning og indkvartering.

Har I selv overnatningsmuligheder i form af telt eller lign., så medbring dette.

Tilmeldelser og indbetaling skal være skolen i hænde

senest torsdag, den 7. august.

Jubilæumssammenkomst:

Alle jubilarerne fra 1949/50 og 50 (30 år), 1954/55 og 55 (25 år), 1959/60 og 60 (20 år) og 1969/70 (10 år) vil få tilsendt en særlig indbydelse til jubilæumssammenkomsten, som afholdes

lørdag, den 16. august kl. 12.30.

Vi håber, at mange gamle elever fra de nævnte årgange vil møde op. Prøv snarest muligt at kontakte jeres årgangskammerater - send deres adresser til skolen - og få dem til at komme den 16. august. Sæt allerede nu kryds i kalenderen ved den 16.-17. august og reserver denne week-end til elevmødet.

Skolen og elevforeningen ønsker på gensyn til alle gamle elever fra Den jyske Idrætsskole.

Bjarne Hauger / Henning Rasmussen.

Vinterelever 1978/79

- 3132 Lone Hedegaard Andersen, Oustedvej 16, 8751 Gedved
- 3133 Vivi Andreasen, Søstjernen 70, Sædding, 6700 Esbjerg
- 3134 Helle Jensen Brandt, Mosevej 9, 5400 Bogense
- 3135 Dorrit Juul Carlsen, Mariendals Alle 28, 4200 Slagelse
- 3136 Annali Rytter Christensen, Rugmarken 57, 8520 Lystrup
- 3137 Berit Hvid Christensen, Blichersvej 115, 3000 Helsingør
- 3138 Bodil Christiansen, Østergade 29, 6230 Rødekro
- 3139 Helle Christiansen, Frejasvej 8, 8370 Hadsten
- 3140 Tina Danielsen, Hoffmannsvej 1, 8220 Brabrand
- 3141 Anne Daae, Pilesvinget 29, 2700 Brønshøj
- 3142 Jette Fabrin, Thune Nielsensvej 32, 5270 Odense N
- 3143 Pia Vinni Green, c/o Aksel Pedersen, Lindenovsgade 17, 2. sal th, 2100 Købh. Ø.
- 3144 Anette Kræpping Hansen, Filippavej 26, 8270 Højbjerg
- 3145 Eva Hansen, Thyrasvej 1, 7300 Jelling
- 3146 Susan Maiken Hornemann, Lundevej 20, Lille Linde, 4652 Hårlev
- 3147 Hanne Hvidemose, Granhøjen 7, 4690 Haslev
- 3148 Birgit Holm Jensen, Nordtoft 34, 9000 Ålborg
- 3149 Gudrun Jensen, Ostseebadweg 40, 2390 Flensburg
- 3150 Inge Price Jensen, Rosenlunden 18 C, st. th., 5000 Odense C.
- 3151 Jane Jensen, Gl. Banegårdsvæj 36, III, 5500 Middelfart
- 3152 Birgitte Jønck, Ørslykkevej 53, 4913 Horslunde

- 3153 Lis Jørgensen, Bråbyvej 70, 4690 Haslev
3154 Pia Jørgensen, Udsigten 12, 6340 Kruså
3155 Anne Marie Knudsen, Ladbyvej 10, Kertinge, 5300 Kerteminde
3156 Vita Glud Konge, Birgersvej 8, 3500 Værløse
3157 Hanne Kristensen, Gudumvej 118, Vårst, 9260 Gistrup
3158 Mette Hunnerup Korr, Normavej 3, 7800 Skive
3159 Anette Kristensen, Vibevej 2, Rolfsted, 5863 Ferritslev
3160 Jeanette Yvonne Kåsing, Helgebakken 66, st. mf., 4000 Roskilde
3161 Judith Langergård, Jægervænget 28, 7100 Vejle
3162 Gitte Lyngsøe, Rømøvej 2, vær. 22, 7200 Grindsted V.
3163 Ulla Ritter Meng, Brændkjærgade 17, 6000 Kolding
3164 Berit Moksnes, Halsan, 7600 Levanger, Norge
3165 Janne Nortvig Mortensen, Ådalen 8, 5863 Ferritslev
3166 Eva Møller, Engvangen 33, 8520 Lystrup
3167 Dorthe Nielsen, Jacob Langesvænget 6, 5210 Odense NV
3168 Dorthe Petersen, Bjørnshøjvej 2, 8280 Trige
3169 Marianne Pilegaard, Esben Snaresvej 25, 4180 Sorø
3170 Kirsten Maria Poulsen, Ørstedvej 39B, 4130 Viby Sj.
3171 Pia Rask, Vårøvej 19, Bjerreby, 5700 Svendborg
3172 Ann Steiniche, Tordenskjoldsgade 26, 4. tv., 8000 Århus N.
3173 Karin Langballe Sørensen, Toftegåardsvej 18, 6070 Christiansfeld
3174 Karen Højer Thomsen, Seminarievej 21, Nr. Nissum, 7620 Lemvig
3175 Ulla Thomsen, Havrevangen 4, 6700 Esbjerg
3176 Bjørg Vaule, 4850 Åmli, Norge
3177 Birgit Westhoff, Kalundborgvej 69, 4300 Holbæk
3178 Thomas-Christian Bast, Bredgade 29, 1. sal, 5560 Årup
3179 Bjarne Vilhelm Christensen, Baunevej 56, 6622 Bække
3180 Michael Vang Christensen, Egå Møllevej 6, 8250 Egå¹
3181 Lars Fogtmann, Kongensgade 55, 9293 Kongerslev
3182 Michael Frandsen, Frejasvej 3, 6400 Sønderborg
3183 Georg Ronald Galbraith, Kløvervej 57, I, 6500 Vojens
3184 Niels Morten Gregersen, »Hjortholm«, Ringkøbingvej 132,
7620 Lemvig
3185 John Grossen Hansen, Lykkegåardsvej 16 B, st. tv., 6700 Esbjerg
3186 Mikael Kern Hansen, Lahngade 90, 5000 Odense C
3187 Niels Hartvig Hansen, St. Jørgens Park 75 II. mf., 4700 Næstved
3188 Morten Holmgaard, Fønsvej 2, 5580 Nr. Åby
3189 Michael Johnsen, Frugthaven 33, I th., 2500 Valby
3190 Jan-Elo Jørgensen, Grydevangen 32, 7100 Vejle
3191 Jochim Kempe, Langs Diget 1, 3220 Tisvildeleje
3192 Lars Klevang, Bellisvej 8, Sundhøj, 5700 Svendborg
3193 Henrik Koch, Kovshøjvej 12, 9000 Ålborg
3194 Søren Kristiansen, Hjerting Strandvej 117, 6700 Esbjerg
3195 Jens Peter Lange, Arqqrlutiaap Avq 10, 3953 Godhavn
3196 Poul Erik Lemming, Egå Møllevej 52, 8250 Egå

- 3197 Lars Madsen, Skjoldborgsvej 46, 5270 Odense N
3198 Niels Ole Mortensen, Højmarken 9, Tindbæk, 8900 Randers
3199 Bjarne Boe Nielsen, Ørumvej 7, 7840 Højslev
3200 Erik Nielsen, Læborgvej 35, 6650 Brørup
3201 Ib Nielsen, Østermarken 12, 6310 Broager
3202 Jan Nielsen, Smedegade 58, I th., 8700 Horsens
3203 Mogens Jacobsen Nielsen, Abildvej 4, 5400 Bogense
3204 Niels Jørgen Nielsen, Holbergsgade 36, Frederiks, 7470 Karup
3205 Jesper Nørdam, Alleen 33, 8660 Skanderborg
3206 Allan Olesen, Stationsvej 3, 7755 Bedsted Thy
3207 Kristian Tønnes Olsen, Manarsip Avqvserna 10, 3911 Holsteinsborg
3208 Claus Steensgaard Pedersen, Langgade 56, 9000 Ålborg
3209 Jan Kierstein Pedersen, Strammelsegade 39, 5700 Svendborg
3210 Lars Halling Pedersen, Vorregårdsalle 80, 8200 Århus N
3211 Lars Trier Pedersen, Asmindrupvej 20, 4390 Vipperød
3212 Max Steinar Pedersen, Gødvad Bakke 33, 8600 Silkeborg
3213 Ole Meldgård Pedersen, Godtfred Hansens Vej 2, 8200 Århus N
3214 Stig Pedersen, Samsøvej 4, 7000 Fredericia
3215 Carsten Lang Petersen, Holstedvej 7, 5200 Odense V.
3216 Henrik Petersen, Jelsbakvej 9, 8270 Højbjerg
3217 Jørgen Schmidt Petersen, Ribevej 15, 6500 Vojens
3218 Klaus Poulsen, Lille Bjerggade 2, 6200 Åbenrå
3219 Kenneth Nowaic Rasmussen, Eddavej 75, 5210 Odense NV
3220 Lars Weile Rasmussen, Frederikssundvej 402, II th., 2700 Brønshøj
3221 Carsten Reiersen-Møgelgaard, Bakkehegnet 1, Hareskovby,
3500 Værløse
3222 Tage Madsen Schmidt, Kløvermarken 102, 7190 Billund
3223 Dag Even Steinstad, 7670 Sakshaug, Norge
3224 Karsten Lindholm Sørensen, Viborgvej 156, 8210 Århus V.
3225 Ole Dupont Tougård, Glentevej 13, 8800 Viborg
3226 Jan Weiglin, Carl-Lundsvej 36, I, 5000 Odense C.

Den jyske Idrætsskoles medarbejdere

På Den jyske Idrætsskole er der pr. 1. december ansat 40 medarbejdere, hvoraf 24 er fuldtidsbeskæftigede, og 16 arbejder på deltid. Medarbejderne fordeler sig på følgende områder:

Administration:

Thue Damgård, forretningsfører
Knud Thomassen, inspektør
Ragnhild Wind, sekretær
Birte Fusager, kursus
Bitten Paulsen, bogholderi

Rengøring m.m.:

Marie Lisby
Lone Tangsgård Jensen
Nina Jacobsen
Ingrid Sørensen
Lars Rasmussen
Kamma Grande

Lærerstab:

Bjarne Hauger, forstander
Alice Grønborg
Torben Holmgård
Signy Jensen
Bent Lyngholm
Ole Nedergård
Carsten Rasmussen
Jørn Richter
Mogens Rieks
Flemming Westh
Ole Worm
Lischen Lyngholm, kvotalærer
Signe Troelsen, timelærer

Praktisk arbejde:

Torkild Holst, pedel
Hans Jørgen Jensen
Anker Nielsen
Kaj Møller
Henrik Rud

Kursuscentret:

Finn Lodahl, pedel
Anna Thomassen, oldfrue
Anna Greta Madsen

Køkken:

Ellen Thomsen, økonom
Karen Troelsen
Marianne Mikkelsen
Lilly Kristensen
Ruth Nielsen
Bente Thomsen
Gitte Sørensen
Karin Bruun

Kursus- og mødetilbud på Den jyske Idrætsskole 1980

*Mandag, den 28. juli - søndag, den 3. august:
Organisationernes gymnastiklederkursus I*

*Fredag, den 15. - lørdag, den 16. august:
Elevforeningens instruktionskursus.*

*Lørdag, den 16. - søndag, den 17. august:
Elevmøde og jubilæumssammenkomst.*

*Mandag, den 18. - søndag, den 24. august:
Trimaktiviteter for Old Boys.*

*Torsdag, den 28. august - fredag, den 24. april 1980:
8 måneders højskolekursus med lederuddannelse.*

*Søndag, den 19. - lørdag, den 25. oktober:
Organisationernes gymnastiklederkursus II.*

*Ring eller skriv til skolen efter nærmere
oplysninger om ovenstående tilbud.*

